

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAJ 2004

Misli thoughts

LETO - YEAR 53

ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli maj 2004

VSEBINA

Slovenija. Nova zvezda Evrope.....	3
Sol, kvas in luč nove Evrope.....	6
Slovenija je del Evrope.....	7
Ustanove Evropske zveze - EU.....	8
Izpod Triglava.....	10
Vaši darovi.....	12
Sveti Rafael Sydney.....	13
Najstarejši Slovenec v Canberri.....	15
Ohranjanje dediščine slovenske skupnosti.....	16
Sadovi slovenske skupnosti.....	17
Sveti Frančišek Asiški.....	18
Sv. Ciril in Metod.....	20
Baragova knjižnica	23
Sveta Družina Adelaide.....	24
Križem avstralske Slovenije.....	26
9. Slovenski Festival.....	27
Slovenski dosežki.....	28
Zaplula je barčica moja.....	29
Velika slovenska turneja.....	30
Klub Panthers - Triglav.....	31
Kotiček naših mladih.....	33
Oglasi	34

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Gotovo je Bled največkrat slikan slovenski kraj. V letošnjem letu praznuje tisočletnico. Prvič je namreč omenjen v pisnih virih 10. aprila 1004, ko je rimski cesar Henrik II. podaril blejski grad in okolico briksenškemu škofu Albuinu. V letošnjem prazničnem letu bo tako na Bledu vrsta imenitnih prireditev in slovesnosti.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: V nedeljo, 2. maja 2004, smo verni po naših cerkvah izrekli zahvalo Bogu po Mariji Pomagaj za vstop naše domovine Slovenije v Evropsko zvezo. Takole smo se ustavili na stopnicah, ki vodijo v slovensko cerkev sv. Cirila in Metoda v Melbournu. Ta dan je prvič zaplapolala tudi naša nova evropska zastava: v sredini avstralska, na desni zastava Evropske skupnosti in na levi zastava naše države Slovenije.

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

LOJTRCA DOMAČIH
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK
Vse življenje same želje
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
NAJLEPŠE SLOVENSKE POPEVKE
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
RAZIGRANA MLADOST
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
RACE IN DRUGI PLESI
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
MELODIJE MORJA IN SONCA
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

VIDEO KASETE

“IGNITE” 29. slovenski koncert v Sydneyu 2003 - \$20.
VIDEOSPOTI - skupina Črna mačka - \$15.
PAPEŽ IMA VAS RAD - Sveti oče z mladino v Postojni - \$15.
PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI - \$25.
PAPA AD ASSISI PER LA PACE IN EUROPA - \$20.
SVETI CIRIL IN METOD - 30 LETNICA - \$20.
Sestra Ema Pivk - IN LOVING MEMORY - \$20.
SLOVENSKI FRANČIŠKANI V AVSTRALIJI 1952 - 2001- \$25.
KARAOKE - \$25.

*SKROMNI LJUDJE NE MISLIJO,
da so manj od drugih;
samo razmišljajo manj o sebi.*
NIHČE OD NAS NI TAKO PAMETEN,
kot smo pametni skupaj.
PRAVA MOČ leži v sedanjem trenutku.
V MLADOSTI SE LJUDJE
odrečejo zdravju, da bi pridobili bogastvo;
v starosti se odrečejo bogastvu,
da bi pridobili zdravje.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli:naslovna stran zgoraj,10,16,19.Marija Anžič:naslovna stran spodaj,9,21,22,32.Pater Ciril:3,5,7,13,17,23,27. Ivan Lapuh:5. Gusti Glavnik:12.Zvonko Bezjak:15.Martha Magajna:13,26,31,32.Ana Marija Cek:20.Laura Premrl:24,25. Marija Vuzem:25.
Jenny Petelin:Kotiček naših mladih. Hvala vsem!

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$32.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8. 100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.

TRIDESET DNI MED SLOVENCİ V MELBOURNU – Dr. Vladimir Vulikič, \$25.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, \$30, trde platnice.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

POTOVANJE SKOZI ČAS - Jožica Marn Gerden, \$20.

MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$80.

SLOVENSKI ANGLEŠKI SLOVAR, \$30

ANGLEŠKI SLOVENSKI SLOVAR, \$30

USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

PRATIKA CELJE 2004, \$10.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) _____ CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtinice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

'IGNITE' 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2004 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. ISSN 1443-8364

Misli na internetu: | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam klikni na MISLI.

Slovenija

Nova zvezda Evrope

V znamenju tega naslova je praznovala Slovenija in Slovenci po svetu vstop Republike Slovenije v Evropsko zvezo (SLO v EU).

Sobota, 1. maja 2004, bo ostala zapisana v zgodovini našega naroda kot nov, pomemben mejnik v življenju slovenskega občestva. Zadnje sekunde pred polnočjo v noči od zadnjega aprila na prvi maj 2004 sta na mejni črti med Novo Gorico in Gorico skupaj odštevala zadnje sekunde časa predsednik Evropske komisije Romano Prodi in predsednik vlade RS Anton Rop. Ko je v Sloveniji ura odbila polnoč in se je nebo nad Slovenijo razsvetlilo v siju ognjemetov, je pri nas na vzhodnem delu Avstralije odbila ura osem zjutraj. V cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Kew v Melbournu se je oglasil gong in naznanil začetek daritve svete maše na praznik svetega Jožefa Delavca, začetek Marijinega meseca majnika in šmarnic s prošnjo in zahvalo Bogu za pravkar odprta vrata v Evropo in za novo zvezdo na nebu evropskega horizonta. Ta maša je bila prav gotovo prva daritev v slovenskem jeziku, darovana v prvih trenutkih novega časa novega dne in nove dobe.

Po končani maši, bil sem še v zakristiji, se je pripeljal slovaški duhovnik Peter Vojtko. Veselo sva si čestitala – tudi Slovaška je ta dan vstopila v EU – in Peter mi je povedal, da mi je pripeljal obisk. Predstavil mi je obiskovalca iz ZDA, ki se je ustavil pri župnijski cerkvi v Kew in spraševal za slovensko cerkev. Povabil sem ga na zajtrk. In ta gospod mi je pripovedoval: »Sem Martin Bac, rojen 24. junija 1937 v Novem mestu. Potem smo se preselili v Gornjo Radgono. V maju 1954 sem skušal pobegniti z bratom. In ko sva se bližala reki Muri, sta brata prijela dva vojaka graničarja – eden je bil Hrvat, drugi Albanec, Šiptar. Jaz sem se skrila v grmovju. Brat je dobro govoril hrvaško, ker je študiral v Zagrebu. Vojak Hrvat je dejal

Pridružitve desetih novih članic Evropski zvezi je praznovala tudi Canberra.

svojemu sovojaku, da ga spustita. Pa mu je drugi vojak odgovoril: Ubijva ga, saj veš, da dobimo za vsakega, ki ga ubijemo, dva tedna nagradnega dopusta. Ne, spustiva ga, ga je prepričeval Hrvat. Toda drugi vojak je hladnokrvno pomeril in ustrelil. Brat se je mrtev zgrudil. Ko sem slišal in videl, kaj se je zgodilo, sem začel teči proti Muri, oblečen skočil v vodo in se med plavanjem znebil suknjiča. Vojak je streljal za menoj. Uspelo mi je preplavati mrzlo Muro in potem sem se javil avstrijski policiji. Poslali so me v taborišče Asten pri Linzu, kjer sem bil do leta 1956. Materi so pripeljali mrtvega sina in tudi moj suknjič so ji dostavili ter povedali, da so me ubili in da sem utonil. Mama je do moje prve pošte mislila, da sem mrtev. Pozneje sem se preselil v Ameriko, postal podjetnik in sedaj živim v pokoju v St. Franciscu v Kaliforniji. V Avstralijo sem prišel, ker bi rad srečal svoje nekdanje trpine iz taborišča Asten med leti 1954 do 1956. Vem, da so se naselili v Avstraliji. Imam s seboj fotografije. Ne vem za vsa imena, spominjam pa se dveh bratov Tratnik in Srečkota Preaca...«

Kakšna zgodba v tem jutru ob rojstvu novega dne po petdesetih letih! Meje v Gornji Radgoni z današnjim dnem praktično ni – pred petdesetimi leti pa so na istem mestu dobili graničarji, vojaki jugoslovanske ljudske armade, dva tedna nagradnega dopusta za vsak uboj. Grozen spomin na preteklo, neizmerno veselje in hvaležnost Bogu za danes!

Zato z veseljem praznujem vstop Slovenije v Evropsko zvezo, čeprav se zavedam, da tudi ta nova zveza ne bo rešila naših notranjih ran. Ozdraviti jih bomo morali sami. In vztrajati še močnejše v tem, kar je naše: **Beseda materina in dediščina kulture, vere in omike.**

Kristus – upanje Evrope! Pod tem geslom se pripravljajo katoličani Poljske, Češke, Slovaške, Madžarske, Avstrije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške in Slovenije na veliki Srednjeevropski katoliški shod, ki bo 22. in 23. maja letos v starodavnem romarskem kraju Mariazell na Gornjem Štajerskem. »Zapustiti krščansko dediščino bi za Evropo pomenilo razprodati svojo istovetnost in jo končno izgubiti. Evropa je lahko bogata, z razvito industrijo in visoko tehnologijo, lahko si postavlja take ali drugačne kulturne ustanove in politične okvire, pomembno je, da ohrani v svoji zavesti spomin na Kristusa, ki je osvobodil evropskega človeka in ga postavil pred Boga v svobodi in veličini odrešenega. V tem smislu omemba krščanske dediščine v evropski ustavi pomeni zgolj priznanje zgodovinske in kulturne vloge, ki jo je imelo krščanstvo pri oblikovanju Evrope. Kot je dejal papež Janez Pavel II., spomin na krščanske korenine ne pomeni uvajanje kakšnega religioznega ekskluzivizma. To je spomin na svobodo, ki jo je prinesel Kristus, spomin na čudoviti zagon, ki ga je krščanstvo dalo evropskemu človeku, zagon, ki ga je privedel do zadnjih meja zemlje, po drugi strani pa ga je v notranjem potovanju privedel do zadnjih globin njegovega dostojanstva, osnovne enakosti vseh in pravičnosti za vse.« (iz pridige nadškofa dr. Franca Rodeta v Mariboru, 21. 9. 2003).

Iz tega občutja, radosti in veselja je bila navdihnjena tudi čestitka, ki smo jo poslali predsedniku Republike Slovenije dr. Janezu Drnovšku:

Spoštovani gospod dr. Janez Drnovšek, predsednik Republike Slovenije!

Slovenski rojaki, ki se zbiramo v naših verskih in kulturnih središčih svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu, svetega Rafaela v Sydneyu in Svete Družine v Adelaidi, v slovenski cerkvi Vseh svetih v Wollongongu ter po mnogih avstralskih cerkvah po vsem kontinentu Avstralije od Perth preko Hobarta, Geelonga, Mildure, Morwella, Albury-Wodonge, Canberre, Newcastla, do Brisbane in Zlate ter Sončne obale smo v občestvu z Vami, spoštovani gospod predsednik, ter z vsemi rojaki v Republiki Sloveniji, v zamejstvu in po svetu, v veselem praznovanju ob vstopu naše domovine - Republike Slovenije - v Evropsko zvezo. V Avstraliji živimo v multikulturni družbi, kjer moremo v vsej svobodi ohranjati in mladim rodovom podarjati sokove slovenskih korenin. Takšna svobodna, enotna in večnarodna hoče biti Evropa. Naj Prešernova misel: »Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan,...« odmeva izpod Triglava in se uresničuje v daljavah Evrope in sveta. Naj živi svobodna Slovenija v veliki družini svobodne Evrope!

Bog blagoslovi Vas, gospod predsednik, domovino Slovenijo, razširjeno družino Evrope in naj moč in modrost Vsemogočnega napolni vse pore vseh trenutkov kulturnega, političnega in gospodarskega življenja in prizadevanja vseh, »ki v srcu dobro mislijo«.

S pristrčnimi pozdravi in dobrimi željami za Vas in za »ves slovenski svet«! Bog živi!

Slovenski rojaki iz Avstralije s svojimi duhovniki – frančiškani: patrom Valerijanom Jenkom, patrom Filipom Rupnikom, patrom Janezom Tretjakom in patrom Cirilom Božičem.

**Kraljica Slovencev,
 Marija Pomagaj
 z Brezij, prosimo Te:
 Varuj slovenski narod,
 da bo ostal trden
 svoji identiteti,
 svojim koreninam
 in svoji kulturi.
 Varuj njegovo, malo -
 a prelepo deželo.
 Varuj vse evropske narode,
 da bodo med sabo živeli
 v slogi in spoštovanju.
 Naj tujec tujcu
 bode sosed,
 a sosed sosedu
 naj bo brat!**

Ivan Lapuh

IRSKA PREDSEDUJE EVROPSKI ZVEZI od 1. januarja do 30. junija 2004. Zato je irski veleposlanik v Avstraliji njegova ekscelencija Declan M. Kelly priredil slovesen sprejem v rezidenci irskega veleposlaništva v Canberri v ponedeljek, 3. maja 2004. Poleg gostov iz diplomatskega zbora je povabil tudi predstavnike skupnosti držav, članic EU in novih pristopnic. V imenu odsotnega avstralskega ministra za zunanje zadeve dr. Alexandra Downerja je v njegovem imenu govoril dr. Ashton Calvert, tajnik ministrstva za zunanje zadeve. V imenu zbranih se je zahvalil dr. Ivan Fsadni, visoki komisar Malte, po letih služenja v Canberri najstarejši veleposlanik držav, ki so 1. maja vstopile v EU. Republiko Slovenijo so zastopali odpravnik poslov RS v Avstraliji g. Bojan Bertoncelej z ženo Vero in tretji sekretar veleposlaništva g. Andrej Gregor Rode ter častni generalni konzul za NSW g. Alfred Brežnik. Med povabljenimi je bilo še nekaj rojakov. Na praznovanju so se srečali tudi z apostolskim nuncijem v Avstraliji nadškofom Francescom Canalinijem. Vatikan je 15. januarja 1992 prvi priznal samostojno državo Slovenijo in ob njenem vstopu v EU smo se veselili s predstavnikom svetega očeta v Avstraliji. Na fotografiji so z leve na desno: Alfred Brežnik, Rodney Crooks, Peter Mandelj, p. Ciril A. Božič, Vera in Bojan Bertoncelej, Ada in Cvetko Falež, nuncij Francesco Canalini, Martin in Simona Osolnik, Andrej Gregor Rode.

Sol, kvas in luč nove Evrope

Pastirsko pismo slovenskih škofov ob pridružitvi
Republike Slovenije Evropski zvezi

S 1. majem 2004 bo Republika Slovenija postala polnopravna članica velike evropske družine narodov, Evropske zveze. Poleg političnega, gospodarskega in kulturnega pomena, ki ga ima ta edinstveni korak v naši zgodovini, želimo opozoriti tudi na njegov duhovni pomen.

Z vključitvijo v združeno Evropo stopamo v skupnost držav in narodov, katerih temeljne vrednote so krščanskega izvora. Tudi naše temeljne vrednote, ki so nam pomagale, da smo se ohranili kot narod z lastno kulturo in samozavestjo, izhajajo iz istih krščanskih korenin. Te vrednote nas bodo tudi v prihodnosti povezovala z drugimi evropskimi narodi. **Skupaj z nami vstopajo v združeno Evropo še nekateri drugi slovanski narodi.** Tako bo Evropa začela dihati z obema kriloma svojih pljuč, zahodnim in vzhodnim, kot želi tudi papež Janez Pavel II.

Evropski narodi in države se ne združujejo samo iz gospodarskih razlogov, temveč tudi iz kulturnih, moralnih in duhovnih. Že zdaj nas družijo: sožitje v enakopravnosti in sodelovanju, sprava, mir, pravičnost, solidarnost, soodgovornost, verska svoboda. V preteklosti so se evropski narodi med seboj pogosto bojevali. V 20. stoletju sta se v Evropi zanetili dve svetovni vojni. **Združena Evropa želi biti območje miru, enakopravnega sodelovanja, medsebojnega spoštovanja kulturnih razlik in solidarnostne povezanosti.** Kot temeljno vrednoto priznava dostojanstvo človeške osebe slehernega človeka. Medsebojnih napetosti ali sporov ni dovoljeno reševati z vojaško silo. Spoštovanje človeškega življenja je treba razširiti na vse njegove oblike in obdobja.

S polnopravnim članstvom v Evropski zvezi postajajo člani drugih evropskih narodov naši sosedje in sodelavci, naši evropski bratje in sestre. Tudi mi moramo svojo zgodovino premisliti v luči evropske enotnosti in na novo osvetliti vse tisto, kar nas z drugimi evropskimi narodi povezuje in zaradi česar smo si blizu. **Mejaši in vsi drugi Evropejci naj bodo v naših očeh predvsem dobri sosedje.**

Zgodovinsko gledano si Evrope ni mogoče misliti brez krščanstva. Imamo enake temeljne vrednote in moralna načela, vendar krščanska dediščina ni zagotovljena enkrat za vselej. Evropa brez krščanstva ne bi bila več Evropa. Kot radi pravijo nekateri evropski politiki, Evropa potrebuje dušo. Evropska duša je krščanski pogled na dostojanstvo slehernega človeka, solidarnost s tistimi, ki so v stiski in nesrečni, spoštovanje človekove svobode, njegove kulture in vesti. Skratka: evropska duša je krščanstvo samo. Skupna krščanska dediščina je torej tudi skupna zaveza in dolžnost, da jo ohranimo. Kakor si za to prizadevamo v Sloveniji, si bomo odslej za to prizadevali skupaj z drugimi evropskimi kristjani v celotni združeni Evropi, da bi vera v Jezusa Kristusa bila še naprej sol, kvas in luč nove Evrope.

Krščanstvo je vera upanja. Upanja v življenje, v neminljivo srečo, v uresničeno bratstvo vseh ljudi. Temelj tega upanja je vstali Kristus. Dosledno življenje po evangeliju je najzanesljivejše jamstvo, da se že tu na zemlji, v združeni Evropi približujemo vesoljnemu bratstvu. Kristjani v združeni Evropi bomo svetu lahko kaj povedali, če bomo zajemali iz svoje bogate duhovne dediščine. V ustvarjalni zvestobi bomo sproti odkrivali nadaljnjo pot ter širili prostor svobode in odgovornosti. Zavedamo se tudi, da pridružitve združeni Evropi nima samo dobrih strani. Nekaterim med nami bo - predvsem v začetku - zaradi tega težje. Pretijo nam tudi nove nevarnosti. Zato je potrebno, da kot kristjani skupaj z vsemi drugimi državljani Republike Slovenije **okrepimo zdravo narodno zavest, ljubezen do domovine, voljo in veselje do življenja ter medsebojno povezanost in solidarnost.**

Zavetniki Evrope sv. Benedikt, sv. brata Ciril in Metod, sv. Brigita Švedska, sv. Katarina Sienska in sv. Edith Stein naj nas varujejo s svojo priprošnjo. Besede blaženega Antona Martina Slomška: **“Sveta vera bodi vam luč, materni jezik pa ključ do zveličavne narodove omike” pa naj nas utrujejo v zvestobi Bogu in domovini.**

Vaši škofje

Slovenija je del Evrope

Na slovesnem praznovanju ob vstopu Slovenije v EU je v soboto, 1. maja 2004, v Slovenskem društvu Sydney nagovoril zbrane odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri g. Bojan Bertoneclj.

Spoštovani rojaki,

S prvim majem je Slovenija vstopila v Evropsko unijo. Postali smo državljani Evropske unije - enakopravni v uniji, ki sedaj, z desetimi novimi, šteje petindvajset članic.

Evropska unija sedaj predstavlja okoli 450 milijonov prebivalcev in je vzpostavljena kot uspešen gospodarski, socialni, družbeni in kulturni organizem.

Priznajmo in potrdimo - članstvo Slovenije v Evropski uniji je zgodovinski dosežek. Vse od preporoda narodov v 19. stoletju do danes je Slovenija s tem dosegla najvišji nacionalni in mednarodni položaj.

In v zadnjih trinajstih letih neodvisnosti in samostojnosti se je Slovenija iz drugačnega okvira nekdanje skupne jugoslovanske države razvila v uspešno evropsko in hkrati svetovno državo.

Slovenija je del Evrope. Naša vprašanja so sedaj evropska vprašanja, pa tudi evropski problemi naši problemi. Slovenci oblikujemo prihodnost Slovenije in sooblikujemo prihodnost Evrope.

Evropejci se ne združujemo zaradi volje nekoga drugega. Gre za prostovoljno integracijo, ki odraža našo skupno pripadnost prostoru svobode, pravičnosti, solidarnosti in varnosti. Ta pripadnost temelji na vrednotah demokracije, spoštovanja človekovih pravic in pravne države. V Evropski uniji smo povezani svobodni narodi.

V Evropski uniji skupaj z drugimi delujemo za gospodarsko uspešnost in moč. In v načrtovanih dveh letih bomo Slovenci tudi v Sloveniji vzpostavili skupno evropsko valuto – EVRO.

Pomembno pa je, da ob vsem Slovenci ohranjamo vse naše posebnosti, zaradi katerih smo, kar smo, in zaradi česar smo uspešni. To ponazarjajo tudi stalno slišana priznanja slovenski skupnosti tu v Avstraliji – njeni delavnosti, sposobnosti, solidarnosti.

In kot je slovenska nacionalna posebnost, jezik, kultura in tradicija trdoživa tu, tako je živa doma – v enakopravnem položaju z drugimi evropskimi narodi.

Slovenska zavest je nepokorljiva in na vseh nas je, da jo vodimo za uspešno življenje naprej, kot slovenski Evropejci – pa tudi tu, na drugi polobli - kot slovenski Avstralci.

Bojan Bertoneclj

Odpravnik poslov

Veleposlaništvo Republike Slovenije, Canberra ACT, 1. 5. 2004

Čestitke domovini Sloveniji in Slovencem ob priključitvi Slovenije Evropski zvezi

Ob pomembnem zgodovinskem dogodku priključitve naše domovine Slovenije v Evropsko zvezo, v imenu članov Avstralske slovenske konference čestitamo vsem rojakom v domovini in po svetu. Zahvaljujemo se predvsem tistim, ki ste v dolgih letih balkanskega jarma vztrajali v slovenski narodni zavesti in ste kakorkoli prispevali k vrnitvi Slovenije v srce Evrope.

Želimo, da bi vsi rojaki zadihali svobodno in da bi blaginja dosegla slehernega rojaka, predvsem še tiste, ki nosijo breme neuspešne in krivične politike v preteklosti. Upamo, da se ne bo uresničila nobena pesimistična napoved o življenju v skupni Evropi. Prosimo, da bi se vsak Slovenec zavedal odgovornosti zaščite slovenskega jezika in naše večtisočletne dediščine, na katero smo lahko upravičeno ponosni.

Bog živi Slovenijo v pristni svobodi in enakopravnosti za vse rojake.

Jožica Gerden, tajnica ASK in Cvetko Falež predsednik ASK

1. maj 2004

Gospod Bojan Bertoneclj.

Ustanove Evropske zveze - EU

Evropska unija (EU) je družina demokratičnih evropskih držav, ki si skupaj prizadevajo za mir in blaginjo. EU ni država, ki bi nadomestila obstojee države, obenem pa je več kot katera koli mednarodna organizacija. EU je v resnici edinstvena.

Zametki Evropske unije ali evropske zveze, segajo v čas druge svetovne vojne. Evropska povezava je bila zasnovana, da bi preprečili ponovitev takšnega ubijanja in uničevanja. Zamisel o njej je prvi predstavil francoski zunanji minister Robert Schuman v svojem govoru 9. maja 1950, ki velja za "rojstni dan" današnje Evropske unije in se vsako leto praznuje kot dan Evrope.

EU ima pet institucij, od katerih ima vsaka posebno vlogo:

- evropski parlament (izvolijo ga državljani držav članic);
- svet Evropske unije (predstavlja vlade držav članic);
- evropsko komisijo (motor in izvršni organ unije);
- sodišče evropskih skupnosti (zagotavlja ravnanje po zakonu);
- računsko sodišče (nadzira racionalnost in zakonitost porabe proračuna EU).

Te institucije imajo ob sebi še pet pomembnih teles:

- evropski ekonomsko-socialni odbor (izraža mnenja organizirane civilne družbe o ekonomskih in socialnih vprašanjih);
- odbor regij (izraža mnenja regionalnih in lokalnih oblasti)
- evropsko centralno banko (odgovorna za denarno politiko in upravljanje z evrom);
- evropskega varuha človekovih pravic (obravnavajo pritožbe državljanov zaradi neprimerne ravnanja katere koli institucije ali telesa EU);
- evropsko investicijsko banko (s financiranjem naložbenih projektov pomaga pri uresničevanju ciljev EU).

Vse odločitve in postopki EU temeljijo na pogodbah, ki jih sprejemajo vse članice EU.

Sprva je bilo v EU samo šest držav: Belgija, Nemčija, Francija, Italija, Luksemburg in Nizozemska. Danska, Irska in Združeno kraljestvo so se pridružili leta 1973, Grčija 1981, Španija in Portugalska 1986 ter Avstrija, Finska in Švedska leta 1995. V letu 2004 se je s pristopom desetih novih članic zgodila največja širitev Unije doslej. Na začetku so države sodelovale predvsem na področju trgovine in gospodarstva, danes pa se EU ukvarja tudi z mnogimi drugimi zadevami, ki neposredno zadevajo naše vsakdanje življenje, na primer s človekovimi pravicami, zagotavljanjem svobode, varnosti in pravice; odpiranjem delovnih mest; regionalnim razvojem; varstvom okolja; globalizacijo, delom za vsakogar.

Evropska unija je prinesla pol stoletja stabilnosti, miru in blaginje. Pomagala je izboljšati življenjsko raven, vzpostavila je enoten evropski trg, dala v obtok enoten

evropski denar - evro in okrepila glas Evrope v svetu.

Evro - enotna valuta za Evropejce

Ime skupne evropske valute, ki je bila dana v obtok 1. januarja 2002, je evro. "Z enotno valuto je lažje potovati in primerjati cene. Državljeni EU lahko potujejo, študirajo in delajo kjer koli v petnajstih državah Evropske unije. Skoraj povsod po EU lahko potujete brez potnega lista, ne da bi vas na meji ustavili in pregledali. Z redkimi izjemami lahko kjer koli kupite, kar koli želite in to odnesete domov. "EU ne določa, česa se uči v šoli, vendar skrbi za to, da so šolska spričevala in strokovne kvalifikacije uradno priznani v drugih državah EU.

Ohranjanje miru

Zaradi enotnosti, ki jo države članice krepijo že 50 let, je vojna med njimi danes nekaj nepredstavljivega. "Evropska unija želi preprečiti oborožene spopade. Zato prispeva največ finančne pomoči nemirnim območjem sveta ter vodi mnogo projektov, ki pomagajo zagotavljati človekove pravice in demokracijo."EU razvija skupno sodelovanje pri obrambnih vprašanjih, da bi države članice lahko enotno nastopale na svetovnem prizorišču.

Manj meja - več delovnih mest!

Ena ključnih nalog Evropske unije je preprečevanje brezposelnosti v Evropi in ustvarjanje novih delovnih mest.

Informacijska družba za vsakogar

EU si tudi prizadeva ustvariti razmere, ki bi omogočile, da bi novo tehnologijo dejansko uporabljali v vsakdanjem življenju.

Skrb za okolje

Onesnaževanje se ne ustavi na državnih mejah. Zato ima Evropska unija posebno vlogo na področju varstva okolja. Mnogo okoljskih vprašanj ni mogoče rešiti brez skupnega prizadevanja vseh držav EU." Danes je že bolj čist zrak, ker je EU leta 1990 sprejela sklep, da morajo imeti vsi avtomobili katalizatorje in da se preneha uporabljati osvinčeni bencin."

Širitev za močnejšo in trdnejšo Evropo

Do 1. maja 2004 je bilo v EU 15 držav članic s skupno 380 milijoni prebivalcev.

S 1. majem 2004 so vstopile v Evropsko zvezo: Ciper, Češka, Estonija, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Slovaška in naša Slovenija.

Evropska zveza se razprostira na 738 tisoč kvadratnih kilometrih in ima sedaj 450 milijonov ljudi).

Avstralija ima 7,682.300 km² in 20 milijonov prebivalcev. Avstralija je 10,4 krat večja od EU po površini. UE pa je po prebivalstvu 22,5 krat številnejša od Avstralije.

Za članstvo v EU mora država razviti trdno

demokracijo, ki jamči pravno državo ter varstvo človekovih pravic in zaščito manjšin. Poleg tega mora v njej delovati tržno gospodarstvo, javna uprava pa mora biti zmožna prevzeti in izvajati zakonodajo EU. "Ta zgodovinska priložnost bo ponovno združila evropsko celino, utrdila mir, stabilnost in demokracijo ter omogočila njenim narodom, da bodo uživali plodove napredka in blaginje, ki ju bo prinesla združitev Evrope. "Vsaka članica EU ima pri sprejemanju odločitev v svetu ministrov določeno število glasov. V vsaki državi volivci tudi izvolijo določeno število članov evropskega parlamenta.

Evropska unija potrebuje tudi enostavnejšo pogodbo - ustavo, ki bo jasno določila cilje in vrednote EU ter opredelila, kdo je za kaj odgovoren.

Evropski parlament: Glas ljudstva

Evropski parlament (EP) je demokratični glas evropskih narodov.

Glavne naloge evropskega parlamenta so:

- obravnava in sprejemanje evropske zakonodaje. Postopek soodločanja daje evropskemu parlamentu na tem področju enake pravice kot svetu EU.
- sprejem proračuna EU;
- izvajanje demokratičnega nadzora nad institucijami EU,

vključno s pooblastilom za ustanavljanje preiskovalnih komisij;

- soglasje k pomembnim mednarodnim sporazumom, kot
- so sporazumi o vstopu novih članic v EU in trgovinski ali pridružitveni sporazumi med EU in drugimi državami.

EP je ustanovil Saharovo nagrado. Vsako leto jo prejme posameznik ali skupina, ki je kjerkoli na svetu branil načela človekovih pravic.

Pat Cox je predsednik evropskega parlamenta.

Svet Evropske unije: glas držav članic

Svet Evropske unije - nekdanj poznani svet ministrov - je glavni zakonodajni organ in organ odločanja v EU. V njem so zbrani predstavniki vlad vseh držav članic, izvoljeni na državni ravni.

Javier Solana predstavlja diplomacijo EU kot visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko.

Evropska komisija: motor unije

Evropska komisija pripravlja osnutke novih evropskih zakonov in jih predloži evropskemu parlamentu in svetu EU.

Iz internetne strani EU povzela Draga Gelt.

STANKO DEBELAK je 30. aprila 2004 dopolnil 70 let življenja. Zvestemu in prizadevnemu članu naše skupnosti v Melbournu čestitamo s hvaležnostjo in dobrimi željami, da ga Bog ohrani zdravega in krepkega še dolgo let med nami.

Bog živi Staneta in njegovo družino!

Iščem prijatelje

- **Maks Martidelek**, ki živi nekje v Viktoriji in je doma iz Rač pri Mariboru. V Avstraliji je 40 let.
- **Jože Krt**, ki živi v Adelaidi in je doma iz Maribora. Nisem ga videl že 35 let.
- **Anton Brglez** živi v Perthu. Doma iz Rač pri Mariboru. V Avstralijo je prišel pred več kot 45. leti.

Prosim bralce Misli, da mi jih pomagata najti.

Če te ljudi kdo pozna, naj mi sporoči.

Zvonko Bezjak, Canberra ACT

telefon: 02 62485098

Are you dentures more comfortable in a glass...?
If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL

dental technician

specialising in dentures and mouthguards

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

391 Canterbury Rd. Vermont
tel. 9873 0888

Suite 7/14 Market St. Box Hill
tel. 9898 6293

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

V DRUŽINI EVROPSKIH NARODOV. Prvi maj 2004 je bil dan praznovanja za Slovenijo, devet drugih držav in celotno Evropo. Slovenci smo po več letih načrtnih prizadevanj postali evropski državljani in enakopravni pri graditvi skupne prihodnosti. Pred dvajsetimi leti so bile to le oddaljene sanje. Bili smo del tiste Evrope, ki ga je oklepal komunistični sistem. Naši politični voditelji so prisegali na samoupravni socializem. Romali so v Beograd, Moskvo in središča tretjega sveta, kjer so vladali diktatorji, odeti s plaščem neuvrščenosti. In vendar so bili med nami ljudje, ki so verjeli, da bo Evropa nekoč drugačna. Na začetku osemdesetih let je takratni ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar zapisal: »Res je, da so razkosanost Evrope in politična, vojaška, narodnostna in verska nasprotja velika ovira za skupno delo. Tudi je res, da Evropa danes že dolgo ni več tako krščanska kakor na primer v srednjem veku. A ravno zato imajo danes kristjani in med njimi še prav posebej katoliška Cerkev veliko nalogo, da pomagajo graditi novo Evropo in da prispevajo svoj delež. To velja tudi za nas Slovence, saj je tudi za nas Evropa naša širša domovina in njena prihodnost je tudi naša skrb.« Danes vsi lahko govorimo o naši širši domovini. In še nekaj ne smemo pozabiti. Povečala se je tudi naša ožja domovina. Padle so meje z Avstrijo in Italijo, kjer živijo deset tisoči naših rojakov.

V EVROPO Z BOŽJIM BLAGOSLOVOM. Tako kot v času plebiscita in kasnejše razglasitve samostojne Slovenije, je imela tudi pri vrnitvi Slovenije v objem Evrope pomembno mesto duhovna priprava na ta dogodek. S tem namenom so slovenski škofje vernikom napisali posebno pismo, v okviru praznovanj pa so potekala številna molitvena srečanja in zahvalne svete maše. Že 29. aprila je bila sveta maša za domovino v ljubljanski

stolnici. Somaševanje je ob nadškofijskem upravitelju škofu Andreju Glavanu in pomožnem škofu Alojzu Uranu ter drugih duhovnikih vodil apostolski nuncij v Sloveniji Santos Abril y Castello. Na predvečer vstopa Slovenije v družino evropskih narodov je koprski škof Metod Pirih skupaj z goriškim nadškofom Dinom De Antonijem vodil slovesne večernice v frančiškanski cerkvi na Kostanjevici v Novi Gorici. Državna meja je doslej potekala tik pod cerkvijo in tako zaprla pot mnogim prebivalcem Gorice, ki so pred tem stoletja prihajali v to Marijino cerkev. Isti večer se je na Matajurju, ki leži med Slovenijo in Italijo, zbrala množica ljudi, da bi pozdravili vstop Slovenije v Evropsko zvezo. Ob tej priložnosti sta videmski nadškof Alfredo Battisti in koprski pomožni škof Jurij Bizjak poleg planinske kočice darovala mašo pred verniki iz Nadiške doline, Terskih dolin in Videmske pokrajine ter Slovenci, ki so prišli iz Posočja in od drugod. V narodnem svetišču pri Mariji Pomagaj na Brezjah je 1. maja sveto mašo za domovino daroval apostolski nuncij Santos Abril y Castelló. Po maši je sledil kratek kulturni program ter blagoslov slovenske, evropske, Marijine ter papeške zastave pred kipom papeža Janeza Pavla II. Istega dne sta v mariborski stolnici sveto mašo darovala dublinski nadškof koadjutor Diarmuid Martin in mariborski škof Franc Kramberger. Tudi v številnih drugih krajih so pripravili slovesna bogoslužja, še zlasti ob meji, kjer so se srečevali verniki nekoč zares oddaljenih, danes pa sosednjih župnij. Opoldne 1. maja se je po naročilu škofov po vsej Sloveniji razlegalo praznično zvonjenje in slovesno pritrkavanje

PRAZNOVANJA OB VSTOPU V EVROPSKO ZVEZO so potekala po številnih slovenskih krajih. Posebej slovesno je bilo na osrednji državni proslavi v Novi Gorici oziroma Gorici, kjer sta bila glavna

govornika predsednik slovenske vlade Anton Rop in predsednik Evropske komisije Romano Prodi. Slednji si je ta kraj izbral kot simbolno mejo, ki je več kot pol stoletja delila Gorici, s tem pa tudi Evropo. Ob tej priložnosti je Prodi izrekel dobrodošlico ne le Slovincem, ampak vsem petinsemdesetim milijonom novih državljanov Evropske zveze. Dejal je, da lahko združeni ohranimo in spodbujamo našo neodvisnost v svetu, naše vrednote in naš model gospodarskega, političnega in družbenega razvoja. Poleg Nove Gorice in Ljubljane so državne prireditve ob širitvi Evropske zveze gostili še na tromeji z Avstrijo in Italijo ter z Avstrijo in Madžarsko, pa tudi v Gornji Radgoni, Hodošu in v Bovcu. Zanimivo je, da so na vseh tako imenovanih državnih prireditvah govorili predvsem nekdanj zapriseženi komunisti, pri čemer je šlo mnogim na smeh, saj se je čutilo, da ne govorijo iz prepričanja. To tudi ni tako nenavadno, saj smo v Evropo vstopili s prečiščeno vlado, v kateri so zastopane le stranke, ki so izšle iz prejšnjega totalitarnega sistema. Razmerje sil se pozna tudi v državnem zboru, zlasti pa v gospodarstvu, medijih in lastništvu kapitala. Tako je na primer državni zbor 7. maja zavrnil predlog zakona o odnosih s Slovenci, ki živijo zunaj meja Republike Slovenije in ki bi slednjim prinesel precej ugodnosti in pravic. Politična elita, ki nam trenutno vlada, slovenstva nima za vrednoto, nacionalni ponos in ljubezen do domovine nista v njihovem programu.

PRAZNOVANJA ZA SRCE IN DUŠO. Pri nas je že stara navada, da se za 1. maj kurijo kresovi. Tako je tudi ob vstopu Slovenije v Evropsko zvezo zagorelo na številnih gričih in hribih. Vrstile so se kulturne in zabavne prireditve. Na mejnem prehodu Škofije so simbolno odkrili skulpturo z imenom Odprta vrata. Delo umetnikov iz Slovenije in Italije ponazarja kamnita vrata s peščeno uro na stebri, kar naj bi opozarjalo na tradicijo odprtosti v tem delu Evrope in govorilo o tem, da bodo ta vrata večno odprta. Na Gorenjskem, zlasti v Karavankah in Kamniških Alpah, so se na številnih mestih srečevali planinci. V Bovcu so za pestro dogajanje poskrbeli padalci iz vseh 25 članic Evropske zveze. Prireditve ob vstopu v Evropsko zvezo smo pripravili tudi na Radiu Ognjišče in sicer smo praznovali v Arboretumu Volčji potok. V njem je bila ravno odprta razstava tulipanov in minimundus iz Celovca.

Približno šest ur smo na posebnem odru gostili različne glasbene izvajalce in program neposredno prenašali.

ROJSTNI LIST SLOVENSKE KULTURE. V razstavnih dvorani narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani so 17. maja odprli razstavo naših srednjeveških pisnih spomenikov. Pripravil jo je vodja rokopisnega oddelka Mihael Glavan. Kot je poudaril, želijo z njo zdaj, ko smo združeni v skupni državi - Evropski zvezi, opozoriti na čas, ko smo že skupaj ustvarjali evropsko duhovno zgodovino. Na razstavi, ki ima naslov Rojstni list slovenske kulture, so do 20. junija na ogled štiri osrednji slovenski pisni spomeniki. Na prvo mesto spadajo Brižinski spomeniki, ki jih hrani Bavarska državna knjižnica v Münchnu. Gre za najstarejši zapis slovenščine, ki je nastal med letoma 972 in 1039. Ohranil se je v mašni knjigi freisinškega škofa Abrahama; ta škofija je imela v posesti tudi del Koroške. Prvi in tretji brižinski spomenik predstavljata obrazca splošne spovedi, v drugem pa je pridiga o grehu in pokori. V drugem dokumentu - Celovškem rokopisu, ki ga imenujemo tudi Rateški, so zapisane tri osnovne krščanske molitve Očenaš, Zdrava Marija in Apostolska vera. Ta rokopis, ki ga hrani deželni arhiv v Celovcu, je nastal okrog leta 1370. Naslednji je Stiški rokopis, ki je nastal v prvi polovici 15. stoletja v cistercijanskem samostanu v Stični. Rokopis, ki ga hrani rokopisni oddelek Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani, je poleg obrazca skupne spovedi še začetek velikonočne pesmi, priključitev Svetega Duha in Marijina pesem Češčena bodi. Tu je še Černjenski ali Čedadski rokopis, ki ga hrani Arheološki muzej v Čedadu. Gre za manjšo knjižico, kjer so na robovih listov zapisana slovenska osebna in krajevna imena. Na razstavi je tudi precej drugega gradiva, ki je povezan z omenjenimi rokopisi.

IZBRANA DELA JANEZA JALNA. Mohorjeva družba Celje je po vzoru izbranih del Finžgarja, Meška, Pregla in Detele v svoj založniški program sedaj uvrstila Izbrane spise duhovnika in pisatelja Janeza Jalna, ki ga mladi poznajo predvsem po romanu Bobri. France Pibernik je v štiri knjige uvrstil vsa temeljna Jalnova dela, poleg romanov tudi manj znane drame in krajšo prozo, ter jih pospremil s pripombami, komentarji in pojasnili. Izbrani spisi v prvi knjigi prinašajo z romana Ovčar Marko in

Cvetkova Cilka, v drugo knjigo sta uvrščena roman Trop brez zvoncev in izbor novel Previsi. Tretja knjiga prinaša roman Ograd in dramsko trilogijo: Dom, Srenja, Bratje, v četrti, ki še ni izšla, pa bodo Bobri.

200-LETNICA MILOŠA KÜZMIČA. Pred tedni, natančneje 11. aprila je minilo 200 let od smrti prekmurskega katoliškega pisatelja in duhovnika Miloša Küzmiča. Po duhovniškem posvečenju je bil do smrti župnik pri Svetem Benediktu. Priredil in prevedel je vrsto knjig za cerkevne potrebe od knjige z berili in evangeliji, do katekizmov, molitvenikov in cerkvenih pesmaric. Za šolske potrebe je pa napisal Slovenski abecednik in priročnik za narodne šole. Miloš Küzmič je bil obenem pomemben tudi kot narodni buditelj Prekmurcev tako v vlogi duhovnika kot šolskega nadzornika. V spomin na slavnega rojaka je mariborski pomožni škof Jožef Smej 25. aprila v Kančevcih blagoslovil spominsko obeležje. Tam je potekal tudi znanstveni simpozij ob njegovi 200 letnici smrti, na katerem so predavatelji osvetlili to izredno osebnost 18. stoletja in pomen njegovega pisateljstva za prekmurskega človeka.

Povezovanje izseljenske mladine

Pošiljam vam opis projekta Povezovanje izseljenske mladine, ki poteka že tretje leto in pokriva mladino s slovenskimi koreninami iz ZDA, Kanade in Argentine. Letos smo poslali predstavitev tudi na slovenske domove v Avstraliji. V interesu nam je, da v letošnjem letu pridobimo tudi nekaj mladih iz Avstralije, saj je le tako možno, da se projekt širi.

Tabor se prične 5. julija in poteka štirinajst dni po vsej Sloveniji, kjer se mladi učijo slovenskega jezika, običajev, spoznavajo lepote Slovenije in so informirani o možnosti študija v Sloveniji in EU. Prilagam vam tudi program in prijavnico. Pogoji za udeležbo so slovenske korenine, starost med 18 in 27 let ter prednost imajo tisti, ki še niso bili v Sloveniji. Možnost za prijavo je še do začetka junija (možne so tudi izjeme). Slikovno gradivo in opis ter prijavnico si lahko pridobite na internetni strani www.mednarodna.org

Prosim, če posredujete informacijo vsem, ki bi jih projekt zanimal. V kolikor imate kakršnokoli vprašanje sem na voljo tudi preko mobilnega telefona: 00386 41 388 958

Robi Strah - vodja projekta Povezovanje izseljenske mladine ŠOU v Ljubljani

V Geelongu je bila na materinski dan sveta maša v cerkvi svete Družine, po maši pa se je napolnila dvorana slovenskega društva Ivan Cankar za praznično kosilo, ki je povežalo mnogo družin. Po kosilu so pripravili program, ki je razveselil mame in vse prisotne. Utrinek z odra je za spomin.

VAŠI DAROVI DO 16.5.2004

ZA BERNARDOV SKLAD: \$70: Stane Plaznik. **\$60:** Andrej Urbas. **\$40:** Andrejka Andrejaš. **\$30:** N.N., Ivan Lapuh. **\$20:** Marija Medved, Zvonko Bezjak, Katarina Šerbinek, Marija Rotar, Francka Butinar, Angela Medjites, Suzana Matak, Mirko Cuderman, Štefka Smole, Kristina Radesich, Pavla Bernetič, Ivan Škrajnar. **\$15:** Milenka Erzetič. **\$10:** Marija Uršič, Franc Murko, Katty Ogrizek, A. Pegan, Milica Iskra, M. Dolenc, Martin Šuštarich. **\$5:** Alojz Pavlovec, Rozika Pless, Matevž Jereb, Milica Hajek, Paula Vizintin, I.J. Klopčič. **ZA LAČNE: \$20:** Marija Kosi. **ZA MISIJONE: \$103:** J.T.Krušec. **\$20:** M. Zaja. **\$5:** Angela Fatur. **ZA BOLNIŠNICO NANGOMA: \$10:** N.N. **ZA PATRA HUGA: \$50:** Ivan Lapuh. **\$20:** Marija Uršič. **ZA PATRA PEPIJA: \$50:** Marija in Anton Brne.

HVALA ZA VAŠO DOBROTO!

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
 p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
 PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
 valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

**Učiteljica Danica
 Šajn z malim
 Jordanom Kovič.**

APRILSKA DRUŽINSKO – MLADINSKA MAŠA (razen enega berila in Očenaša) je bila v znamenju Anzac dneva - spomina padlih v vojnah. Andrejka Andrejaš je ob oltarju razstavila spominske predmete, ki so nas spodbudili k molitvi za tiste, ki so dali svoje življenje za domovino Avstralijo. Ker je bila Kristina zadržana, je pri organizaciji pomagala Miriam Stariha. Pri maši je

prepeval mladinski zbor. Po maši pa smo predstavili najmlajšo članico naše skupnosti Georgio Anne, hčerkico Bogdana in Elaine roj. Skubla. Georga je prejela krst pred nekaj tedni in je že bila omenjena v Mislih. April in maj sta bila meseca številnih dogajanj in praznovanj. Najprej naj omenim pirhovanje, ki je bilo na velikonočni ponedeljek in je pritegnilo le malo število rojakov, a so se kljub temu lepo zabavali ob zvokih ansambla The Masters. Za postrežbo je bila na vrsti 2. delovna skupina. Tudi sekanje pirhov je bilo na sporedu. Hvala vsem, ki ste prispevali nagrade za žrebanje in za drugo pomoč.

V petek, 30. aprila 2004, je bila v naši dvorani odprta razstava – pregled delovanja Slovencev v zadnjih 50 letih. Razstavo so pripravili Martha

Magajna in Mihaela Šušteršič s pomočjo Jessice Kukovec. Istočasno je bila predstavljena knjiga »Sadovi slovenske dediščine - The Fruits of our Slovenian Heritage«, ki jo je sestavila Olga Lah; Uroš Ergaver in Igor Poch pa sta ji nudila računalniško podporo. Knjiga je bila natiskana v adelaidskem podjetju Finsbury Printing s pomočjo g. Ernesta Orla. Izdajo knjige so omogočili tako avstralsko-slovenske organizacije kot slovenska vlada. Knjiga je bogato opremljena s številnimi fotografijami in jo lahko dobite v Merrylandsu. Za knjigo sprejemamo donacije, ki nam bodo pomagale pri nadaljnjem razvoju arhiva, ki je nastanjen v podprtiličju dvorane v Merrylandsu. Kot zastopnica inštituta iz Slovenije je na otvoritev prišla tudi dr. Breda Čebulj-Sajko, ki je precej let svojega dela posvetila izseljencem.

1. maj 2004 je zgodovinski datum, ko je Slovenija in devet drugih držav vstopilo v Evropsko zvezo.

Ekipo stojnice 5. maja 2004 v Merrylandsu - z leve: Milka Stanič, Tončka Stariha, Marija Nemeš, Emilija Rutar, Ivanka Žele, Pavla Fabian, Vilma Kobal - Turco, Sonja Fisher, Kati Ogrizek in pater Valerijan.

Častni generalni konzul g. Alfred Brežnik je organiziral slovesno proslavo tega dogodka v dvorani Slovenskega društva, ki je bila za to priliko nabitno polna. Povabljeni so bili zastopniki držav Evropske zveze. Te je imenoma predstavila povezovalka programa Tanya Smrdel. Poleg godalnega ansambla Brigitte Bezjak je nastopil tudi moški zbor Rožmarin pod južnim soncem, mladinski zbor Južna zvezda, Martha Magajna in Olga Lah pa sta recitirali Prešernovo Zdravljico v obeh jezikih.

V nedeljo, 2. maja, je bila pri sv. Rafaelu sv. maša za domovino. Pred mašo je g. Brežnik razložil pomen praznovanja, po maši pa so v dvorani zapeli Hrušiški fanti, ki so nas tokrat že drugič obiskali. V ponedeljek je bilo v NSW Parlament House praznovanje z banketom. Udeleženi so bili zastopniki držav, ki so bile pridružene Evropske zvezi. Udeležilo se ga je tudi veliko naših rojakov.

Materinski dan smo praznovali v nedeljo, 8. maja 2004, z lepo udeležbo pri maši in na kosilu v dvorani. Otroci Slomškove šole so pod vodstvom Danice Grželj, Danice Šajn in Kristine Šuber priredili pester program v čast našim mamicam. Na klavirju je petje otrok spremljala Karmen. Za ozvočenje in glasbo je poskrbel Daniel Šuber.

SLUŽBE BOŽJE: Poleg rednih svetih maš po naših podružnicah pride peto nedeljo v maju na vrsto tudi obisk v **NEWCASTLU** in sicer v nedeljo, 30. maja, ob 6.00 zvečer. Vabimo rojake iz Newcastlea in okolice, da pridejo v čim večjem številu. Po maši je družabno srečanje s prigrizkom v dvorani.

ŠMARNICE: Zaključek te pobožnosti bo zadnjo nedeljo v maju pri sv. maši.

GARAGE SALE bo na dvorišču verskega centra sv. Rafaela v soboto, 29. maja, od 8.00 ure dalje. Prosimo rojake za predmete v dobrem in predvsem uporabnem stanju in pa seveda za pomoč pri prodaji.

POROKA:

NATALIJA ANDREJAŠ, Maraylia, NSW, hčerka Jožeta in Andrejke roj. Sodja, rojena v Westmead, NSW, krščena pri sv. Rafaelu in **DEAN SMITH**, Kellyville, NSW, sin Dennisa in Angele roj. Zielinski, rojen v Eastwoodu, krščen v North Ryde. Priči sta bila Tanya Andrejaš in Tony Spiteri. Med poročno mašo v soboto, 1. maja 2004, v cerkvi sv. Mateja, Windsor, NSW.

ODŠLI SO:

V petek, 16. aprila 2004, je v bolnišnici v Coomi, NSW, umrla **ERIKA ČREPINŠEK roj. Žirič**. Luč sveta je zagledala 13.4.1941 v Ljubljani. Pokojna zapušča otroke: Patrika, Benedikta, Meri in Friderika ter brata Bena Fonda, ki ima štiri otroke: Melindo, Karolino, Martina in Emilijo. Mama pokojne, Marija Žirič, je umrla julija 2001 in je bila pokopana na Breznici pri Bledu. Pogrebna maša je bila 21. aprila 2004. Pokojnica počiva na pokopališču v Coomi.

V soboto, 8. maja 2004, je v Ryde bolnišnici umrl **ALOJZ KERIC**, doma iz vasi Radovci v Prekmurju. Bil je sin Franca in Marije roj. Recek. Krščen je bil v župniji Grad, kjer je prejel tudi prvo sv. obhajilo, sv. birmo pa v Murski Soboti. V družini je bilo pet otrok: Cecilija in Franc doma, Gizela pa živi v Avstraliji. Poleg Alojza je med pokojnimi tudi mlajša sestra, ki je umrla v otroških letih. Pokojni je prišel v Avstralijo v februarju 1961 in pristal v Bonegilli. Potem je živel v Rozelle, v hiši sestre Gizele, pozneje pa v Gladesville. Bil je velik ljubitelj živali in je na svojem vrtu hranil ptiče. Pokojni je opravljal razna dela. Zaposlen je bil v opekarni in v tovarni gum North Rocks. Bolehal je od leta 1997, ko je imel operacijo na nogi.

Poleg zgoraj omenjenih bratov in sester zapušča tudi pet nečakinj in dva nečaka.

Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu, v sredo, 12. maja 2004, pokopan pa je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

p. Valerijan

TOBIN BROTHERS
A BETTER WAY

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Head Office
NORTH MELBOURNE, 189 Sandary Road, 9328 3999

BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK	9558 4999
BRIGHTON	9596 2233	PAENHAM	9940 1277
CRANBOURNE	5996 7211	RINGWOOD	9870 8011
DONCASTER	9840 1155	St ALBANS	9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE	9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRINEE	9748 7900
FRANKSTON	9775 5022		
GLENROY	9306 7211	Frances Tobin & Associates	
MAIVERN	9576 0433	EAST BURWOOD	9807 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON	9596 8144

Member AFPA

Najstarejši Slovenec v Canberri

Gospod FRANC ERPIČ je obhajal visok življenjski jubilej. Praznoval je skupaj s svojimi prijatelji in rojaki svoj devetdeseti rojstni dan. V soboto, 6. marca 2004, prav na njegov rojstni dan, je bil prijeten in živahen večer do poznih ur. Obujali smo spomine, on pa nam je pripovedoval o življenju iz mladosti, kjer je odraščal v Šmihelu pri Novem mestu in do današnjih dni v Avstraliji.

Želimo mu vsi prijatelji v Canberri, po celi Avstraliji, Sloveniji, Ameriki in Argentini še mnogo zdravja in srečnih let med nami. Tvoji domobranci, ki so se borili za svobodno Slovenijo. Bog, domovina, narod.

Zvonko Bezjak

Spoštovani gospod Erpič, čestitamo Vam tudi iz uredništva Misli ob Vašem minulem prazniku in Vam želimo, da Vas dobri Bog še naprej ohranja in podpira na vsakem Vašem koraku.

Bog Vas živi in na zdravje!

Uredništvo Misli

Iz Zambije piše pater Miha Drevenšek

Dragi prijatelji,

Prisrčen sončni pozdrav iz sedaj že kar mrzle Zambije. Vsi smo še vedno v kratkih rokavih in sandalih in tako bomo tudi ostali celo 'zimo' ali mrzlo dobo, ki bo dosegla svoj višek tam nekje koncem junija.

Verjetno vas 'mantra firbec', zakaj vam nekdo piše iz Zambije. Trideset let mineva, odkar smo bili skupaj pri vas. Če se še kdo spominja skupine Minores, ki je prepevala pri vas leta 1974, potem se boste spomnili enega Miheta, ki je vodil to skupino. Veliko srečnih in lepih trenutkov smo preživeli skupaj ob slovenski pesmi in čisto preprostem domačem veselju. Nismo bili vrhunski glasbeniki. Peli smo pa z veseljem in čistim srcem, kar pa nas je tudi tako zblížalo, da se še jaz danes spominjam teh prisrčnih trenutkov, katere bi rad obudil in proslavil tudi med vami letos julija, ko nameravam priti med vas, stare znance, vsaj za en teden.

Kaj sem počel teh 30 let? Eno leto po Avstraliji sem se odpravil v Afriko – Zambijo kot misijonar. Tukaj sedaj bivam že skoraj 29 let. Lepa doba kaj, z zelo bogatimi življenjskimi izkušnjami, saj sem že dvakrat bil na smrtni postelji, enkrat me je zadela srčna kap, zgradil sem precej šol, cerkva, radijsko postajo, delal za begunce in končno obstal zadolžen za celo tiskarno, v kateri sem tudi naredil audio-video studio. Urednik sem treh revij, predstojnik samostana s 35 Frančiškoviimi sobraty, zraven pa se še vedno

počutim mlad, saj prepevam z mladimi in skrbim za njihov boljši jutri. Zato imam na spisku slovenskega botrstva kar 1171 otrok-sirot, katere pošiljam v šole in jim plačujemo vse najnujnejše za njihovo izobrazbo. Ja, to je vse obešeno na skoraj 60 let starih ramenih in vodeno s staro trmasto bučo, nataknjeno na Mihetov vrat, ha, ha, ha...

Kaj več se bomo pa pomenili, ko bomo obujali lepe spomine na prekrasne dni, ko smo še vsi bili mladi, suhi, pametni in lepi, ha,ha, ha... Če Bog da, se bo to uresničilo koncem julija letos.

Do takrat pa na veselo snidenje preko Misli z mislijo na vas.

Vaš p. Miha iz Zambije

**MIDITEK MUSIC PRODUCTION,
RECORDING & TUITION.**

LENTI LENKO, BA(Mus), AAGM, LAGM (TD), OAM.
TEACHER OF PIANO, ORGAN, KEYBOARD AND THEORY.
PROVIDING PROFESSIONAL FRIENDLY SERVICE & TUITION
WITH VERY REASONABLE RATES!
52 GLADESWOOD DRIVE,
MULGRAVE, VICTORIA, 3170.
PHONE / FAX- (03) 9701-0159.
MOBILE - 0438-256-257.
WWW- www.miditek.com.au
EMAIL- administration@miditek.com.au

OHRANJANJE DEDIŠČINE SLOVENSKE SKUPNOSTI

V večeru zadnjega dne aprila 2004 so v verskem in kulturnem središču v Merrylandsu odprli razstavo zgodovinskega prikaza utripa življenja slovenske skupnosti v NSW IN ACT ter predstavili novo knjigo *Sadovi slovenske dediščine*. Pred odprtjem razstave je spregovoril odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri g. Bojan Bertonec:

Spoštovani rojaki, spoštovani organizatorji in sodelavci Zgodovinskega arhiva, spoštovani gostje. Danes prisostvujemo pomembnemu dogodku tako z vidika avstralskih Slovencev – posebej skupnosti v državi New South Wales – kot tudi z vidika matične Slovenije.

Zgodovinski arhiv avstralskih Slovencev predstavlja odločilen premik v organiziranem in kvalitetnem ohranjanju dediščine slovenske skupnosti v Avstraliji in posredno dediščine Slovencev nasploh.

Takšen pristop odraža pomen, ki ga pripisujemo temeljnim vrednotam kulture in tradicije za slovensko nacionalno življenje, njegov obstoj in razvoj.

Ob tej priložnosti in v enakem duhu z zadovoljstvom sprejemamo v roke knjigo z naslovom *Sadovi slovenske dediščine* v izdaji Zgodovinskega arhiva, pod vodstvom Olge Lah. Ob tem seveda ne gre prezreti tudi prispevka vseh sodelujočih v projektu, kot je opozorjeno že v uvodu knjige.

Novo delo brez dvoma prispeva izjemen

vpogled in hkrati temeljit zgodovinski prerez slovenske skupnosti v tem delu Avstralije. Raznolikost vidikov, ki jih obravnava delo – socialni, izobraževalni, kulturni, jezikovni, literarni, medijski in nenazadnje družabni – vse to odraža bogato življenjsko zgodbo Slovencev v zadnjega pol stoletja tu v Avstraliji. Pravim v Avstraliji kot celoti, saj se ob državi New South Wales in Australian Capital Territory ni mogoče izogniti podobnosti z dogajanjem po drugih delih Avstralije. Tudi v tem je knjiga, recimo, prvenec in delovni model.

V knjigi zajeta pot je vpeta v razumevanje, da prehojena pot ni bila vedno preprosta ali lahka. Nasprotno. In v tem je knjiga veliko priznanje Slovencem tu ter obenem posrednik razumevanja o izseljenjski zgodbi vsem v domovini in drugod. Dodatno k temu pa je zgodba tudi opomnik prispevka, ki so ga Slovenci vložili v izgradnji avstralske multikulturne družbe. Ocene tudi slovenskega prispevka so v Avstraliji nedeljeno pozitivne. In to navdaja s ponosom in zaupanjem v prihodnost. Gre za potrditev trdnosti slovenske nacionalne identitete, ki kot taka ostaja bistven element v – uradno od jutri – tudi širši Evropi, oziroma Evropski uniji, katere enakopraven član je postala Slovenija.

Da pa nam je prav na predvečer tega zgodovinskega koraka za Slovenijo in vse Slovence dovoljeno ob javnem uvodu te imenitne knjige pregledati še razstavo z enakim imenom, je skorajda simbolično. Razstava je tako dodaten element opravljenega dela in oprijemljiv pomnik. Upajmo, da bo informacija, ki jo prinaša v zanimanje in interes širši skupnosti. Prav gotovo pri tem računamo tudi na tukajšnji slovenski medijski glas.

Naj bo povedanega dovolj. Z zadovoljstvom se bomo prepustili pripovedi razstave.

Dovolite mi torej, da tudi uradno odprem razstavo *Sadovi slovenske dediščine*.

Antonia (Tončka) Vodopivec, Danila Pirjevec in otroci v slovenski šoli v Cabramatta okoli leta 1963. (Fotografija v novi knjigi *Sadovi slovenske dediščine*, stran 33).

Sadovi slovenske dediščine The Fruits of Our Slovenian Heritage

Hvaležni smo Ovijačevi družini, da so nas povabili v Sydney, kjer smo 30. aprila 2004 z njimi praznovali predstavitev knjige Sadovi slovenske dediščine, ki je nastala ob delu njihove hčerke Olge Lah in sodelavcev.

Pri Ovijačevih je prijetno, ker so tam doma pesem, rože, prijatelji in spomini na prijatelje. Kdor poje, hudo ne misli, je rekla Marica.

Olga je skrbno, tenkočutno in nepristransko ob sodelovanju mnogih zbrala zgodovinske podatke, ki so obogatili življenje slovenske skupnosti v NSW. Začrtala nam je pot, po kateri ji lahko sledimo in dopolnjujemo našo dediščino.

S svojim delom in požrtvovalno ljubeznijo so si Slovenci v Avstraliji pisali zgodovino. To je živa reka dogodkov, iz katere smo zajemali življenje. Vsi Slovenci brez izjeme so obogatili našo skupnost in ustvarili občutek medsebojne pripadnosti, vzajemnosti in ljubezni, da se nismo izgubili v morju tujega. Par tisoč raztresenih slovenskih družin v oceanu tujcev je nihalo med upanjem in obupom, dokler se nismo našli.

Hvala Olgi in njeni ekipi sodelavcev za uspešno predstavitev naše skupne dediščine.

Nismo bili vsi enako aktivni in ne enako sposobni, vendar vsi uživamo sadove naše dediščine.

Kot pravi Marica: »Ni treba ne hvaležnosti ne plačila,

kajti delo, ki ga opravljaš z ljubeznijo, ti samo nudi občutek zadovoljstva in sreče. Vse, kar je narejeno s srcem, je zapisano v srcih.«

Olga pravi: »Vedno je težko omenjati imena, v strahu da bi koga spregledala, ker so vsa imena pomembna.«

Tudi meni je težko omenjati imena, toda prepričana sem, da je bil mož Jože Olgi glavni pomočnik.

Prvega maja 2004 smo v Sydneyu tudi proslavljali pristop Slovenije v Evropsko skupnost. Po trinajstih letih neodvisnosti smo spet postali del velike družine. Barbara Suša mi je pisala iz Slovenije: "Zdaj smo v Evropi, ampak to je tako kot na poroki: riž leti, svati se veselijo, človek pa ne ve, kaj ga v tem zakonu čaka. Bomo videli! Samo, da ne bo slabše, pravijo ljudje. Tako kot pri poroki smo žrtvovali velik del svoje suverenosti, ampak druge izbire nismo imeli. Upajmo, da se ne bomo utopili v prijateljski družbi, za katero smo se brez nasilja odločili. Upajmo, da bomo ostali Slovenci."

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW
cilka@bigpond.com

Triperesna ustvarjalna deteljica pri novi knjigi in razstavi: Mihaela Šušteršič, Olga Lah in Martha Magajna so ob sodelavcih Urošu Ergaverju, Tanyi Smrdel in Igorju Pochu in drugih prav ob vstopu Slovenije v Evropsko zvezo pripravile v Sydneyu bogato razstavo in novo knjigo.

Marija Kmetova

52

Sveti Francisek Asiski

In ko je prišel Bernard in so se radovali v preprostosti, je dejal Frančišek: »Zapiši brat Leon, da želim in zapovedujem, kolikor le morem, da morajo vsi bratje iz vsega reda častiti Bernarda, kakor bi bil to jaz. Saj je bil on prvi, ki je prišel k meni in je razdelil svoje premoženje med reveže.« In ljubeče ga je pogledal in mu položil svojo roko na glavo.

Jakoba je noč in dan skrbela za Frančiška in brate in se je odločila, da ostane do konca v Porcijunkuli. Ure in ure je preklečala v cerkvi, molila in prosila Gospoda, naj ji še pusti Frančiška. Molila in prosila je; v srcu pa je vedela, da ga želi Gospod in čaka nanj v nebesih.

Sonce zatone

»Ali se je vrnila pomlad, da je sonce tako milo in dobro in nas vabi iz listja?« je šlo tisti dan skozi trave, da so se radostno blestele in se grele na soncu.

»Kaj ni jesen, da so tako oživele vodice in žuborijo in tečejo vse vesele?« so šušljale taščice in senice in se ozirale v potočke.

»Kaj bi poklicale škržate?« so zašušljale oljke in se smehljaje pozdravljale s sončnimi žarki. In sonce je sipalo obroč zlata in toplote na rebri in gore, v doline in na njive in se je smejalo. Tako je bilo tiste dni, ko je umiral Frančišek. Vsi bratje so bili pri Frančišku in vsakemu posebej je položil roko na glavo in ga blagoslovil. Potem je dejal: »Bratje moji, nikar ne zapustite tega kraja! In če vas zapodijo na eni strani, se vrnite na drugi spet nazaj. Zakaj, glejte, ta kraj je svet in je bivališče Jezusa Kristusa in Device Marije, njegove Matere. Tu nas je pomnožil najvišji Gospod, ko nas je bilo še malo. Tu je razsvetil z lučjo modrosti duha svojih malih, tu je raznetil z ognjem svoje ljubezni naša srca. Kdor moli pobožno na tem kraju, bo uslišan; kdor pa tu greši, bo kaznovan tem bolj. Zatorej ljubi moji otroci,

spoštujte prav zelo ta sveti kraj, ki ga še prav posebej ljubi Jezus in Njegova sveta Mati. Z veseljem in iz vsega sveta pojte hvalo in slavo Očetu in njegovemu Sinu, Gospodu Jezusu Kristusu, v edinosti Svetega Duha. Amen.

In blagoslavljam vas še in še, kolikor vas morem...«

»Ljubi moj oče,« je šepetal Leon, »ljubi, ljubi moj Frančišek!« Več ni mogel, tako hudo mu je bilo, da mu je žalost kakor z železnim obročem stiskala srce in se je jokal kakor otrok.

»Do golega me slecite in me položite na golo zemljo,« je razločno zaprosil Frančišek. In vsi so se spomnili dogodka, ko se je prav tako slekel Francesco na trgu pred škofijo in se izročil nebeškemu Očetu.

Tedaj je pristopil gvardijan in mu ponudil haljo rekoč: »V imenu svetega uboštva ti podarim to haljo.«

Prelepa se je zdela Frančišku in morali so našiti vsaj še krpo nanj, potem jo je ponižno sprejel in poljubil. In prav tako je sprejel iz rok gvardijana hlače, konopec in kapuco, ki jo je potegnil prav na oči.

»Kakor tedaj, ko sem prišel na svet, nimam tudi sedaj, ko odhajam, nič svojega. Hvala Bogu, ostal sem zvest visoki gospe revščini do konca!« je dejal mirno Frančišek, zaprl oči in zaspal.

Vso noč so bedeli bratje ob njem. Vsak vzdih očetov jim je šel do srca, vsako krettnjo so začutili kakor svojo.

Zadnja večerja

V neznosnih bolečinah se je zbudil Frančišek drugi dan. Komaj je sopal, ko je dejal: »Prinesite mi kruha.«

Blagoslovil ga je, razlomil in dal vsakemu košček. »In sedaj prinesite sveto pismo in preberite evangelij velikega četrta!« »Petek je danes, ljubi oče,« se je tiho oglasil neki brat. »Pa sem menil, da je četrtek,« je dejal Frančišek. »Berite vendarle.« In so se oglasile besede:

»Pred velikonočnim praznikom je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, svojim izkazal ljubezen do konca. Med večerjo – ko je bil hudič v srce Judu, sinu Simonovemu, Iškarijotu, že vdihnil, naj ga izda – je Jezus, ki je vedel, da mu je Oče vse dal v roke, da je od Boga prišel in odhaja k Bogu, vstal od večerje, odložil vrhnje oblačilo, vzel prt in se opasal. Potem je vлил vode v umivalnico in začel učencem umivati noge in jih brisati s prtom, s katerim je bil opasan. Pride k Simonu Petru, a ta mu reče: »Gospod, ti mi hočeš noge umiti?« Jezus mu odgovori: »Kar jaz delam, ti ne veš, a spoznal boš kasneje.« Peter mu reče: »Ne boš mi nog umival, nikoli ne!« Odgovoril mu je Jezus: »Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj.« In Simon Peter mu reče: »Gospod, ne le mojih nog, temveč tudi roke in glavo!« Jezus mu pravi: »Kdor se je skopal, mu je treba samo, da si noge umije, sicer pa je čist. Tudi vi ste čisti, toda ne vsi.« Vedel je namreč, kdo ga bo izdal, zato je rekel: »Niste vsi čisti.«

Ko jim je torej noge umil, vzel vrhnje oblačilo in spet sedel, jim je rekel: »Veste kaj sem vam storil? Vi me kličete: »Učenik« in »Gospod« in prav pravite: zakaj to sem. Ako sem torej jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, ste tudi vi dolžni drug drugemu noge umivati. Zgled sem vam dal, da bi tudi vi delali, kakor sem jaz vam storil.«

»Zahvaljen, Gospod, za sestro smrt!«

Frančišek se je zazrl v nebo. Zdanilo se je. Potem je dejal: »Leon in Angelo, pojta, pojta, prepevajta Sončno pesem! Zahvaljen, Gospod, za sestro smrt!« »Ko bo pa zadnji trenutek,« je prosil gvardijana, »me pa spet slecite in prosim, če smem umreti gol na goli zemlji.« Zdravnika je vprašal: »Kdaj se bodo odprla nebeška vrata, ljubi moj brat?« Bratom pa je dejal: »Potresite me s pepelom! Kmalu bom le prah in pepel.«

Zvečerilo se je in bilo je v soboto, 3. oktobra leta 1226. Nagloma je padla tema na dolino in se zarila v Porcijunkulo in v lopico krog Frančiška in bratov.

»Odvedi mojo dušo iz ječe!«

Smrt je stala v bližini.

Vsi so jo čutili, kako je s hladnim, vlažnim dihom stopila mednje in jih zavila v sluzasto pajčevino jesenskih noči. Iz ozračja, iz zemlje, iz tenkih šibic trstja je zadišalo po smrti.

Kakor nežni lističi oljk so vzdrhteli bratje in rezko jim je šlo skozi mozeg, ko so nenadoma zaslišali Frančiška, kako je zapel na vso moč: »S svojim glasom kličem Gospoda; s svojim glasom prosim Gospoda!

Pred njegovo obličje izlivam svojo molitev, pred njim razodevam svojo bridkost.

K tebi kličem, Gospod, in pravim: Ti si moje upanje, si moj delež v deželi živih.

Ozri se na mojo prošnjo, ker sem zelo ponižen! Osvobodi me iz rok mojih preganjavcev; preveč mogočni so postali.

Odvedi mojo dušo iz ječe, da hvalim Tvoje ime! Pravični čakajo name, dokler me ne poplačaš.«

Utrgal se je glas, zapičil se je v temo. Planila je tišina z enim samim skokom in obstala. Vsem je zazvenelo v ušesih, kamen je bil na srcu, žareč pesek v očeh. Dih jim je zastal na pol poti, čela so se nagrbančila.

»Tiho, ne diha več...?«

Nalahno se je sklonil Leon. Prisluhnil je, napeto poslušal. »Le moje srce bije...«

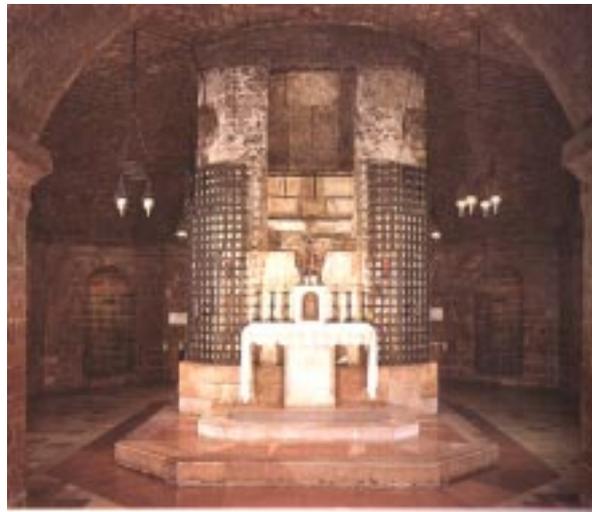
V grozi je zaječal in se vrgel na Frančiška: »Francesco, Francesco mio, dolcissimo...«

»Umr!«

Udarilo je v brate. Izvilo jim je sok vsega živega, da so se kakor srebrot skrotovičili krog Frančiška in se srepro zazrli v temo. V votli krogli so bili, praznosta je z mrzlo roko segla po njih. V glavi je butala topa, silna bolečina.

»Čuj!«

Glasovi prihajajo, žuboriijo, se drobijo, raztezajo; skačejo, se vrtijo, padajo, vstajajo, vriskajo, živijo in se leskečejo kakor iskricice sonca na rosah. »To so bratci škrjančki!« so vzkliknili bratje in kamen na njih srcih se je razpočil in zajokali so na ves glas. *se nadaljuje*

Frančiškov grob v Kripti bazilike sv. Frančiška v Assisiju.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

MESEC MAJ JE MARIJIN MESEC. Dan prvega maja je bila letos sobota in sobota je vedno posebej posvečena Materi Božji. Italijanski pregovor pravi, da ni sobote brez sonca, ker je sobota Marijin dan. Šmarnice spletno tudi letos v venec šmarnični Kraljici. Naša razmišljanja pa so posebej posvečena misli in molitvi za nove duhovniške, redovniške in misijonarske poklice. Prva nedelja v maju je bila nedelja Dobrega Pastirja. V molitveni osmini pred to nedeljo smo pri vsaki sveti maši zmolili desetko rožnega venca za nove duhovne poklice.

Prvo nedeljo v maju smo tako v Kew molili za nove duhovne poklice, praznovali materinski dan in vstop Republike Slovenije v Evropsko zvezo (EU). Odmev te nedelje in vseh teh dogajanj se ohranja na mnogih straneh teh majskih Misli. Tudi okrasitev odra in izobešene zastave na pročelju pred cerkvijo so prinašali sporočilo našega praznovanja. Po deseti maši, kjer smo Božji dobroti predstavili vse naše namene in zahvalo po Mariji Pomagaj za naše mame in za vstop Slovenije v EU, smo se za trenutek ustavili na stopnicah, ki vodijo v našo cerkev, za spominsko fotografijo. Ta dan je namreč prvič zavihrala tudi naša nova evropska zastava: v sredini avstralska, na desni zastava Evropske

Oče Andrej Fistrič s hčerko Melisso - dva talenta.

Iskra: Melissa, Andrew in Mathew Bratina, Adrian Butinar, Melissa Fistrič, Natalie Postružin, Martin in Stefan Tegelj, Michelle Kohek; učiteljicam Lidiji Bratina, Veroniki Smrdel, Dragi Gelt, Iris Dietner; Anici Smrdel za okrasitev odra, Ivi Jerič, Tonetu Mikušu za ozvočenje in razsvetljava, Natalie

zveze in na levi strani zastava naše države Slovenije.

Za lepo izvedeno praznovanje materinskega dne se zahvaljujemo vsem učencem Slomškove šole: Mathew in Natalie Bratina, Vincent in Valentine Česnik, Benjamin in Maks Slavec, Emily Theakstone, Kara, Callum in Lochlan Fergeus, Melaeney Lovegrow; plesni skupini

Najstarejša mama Marija Barba s hčerko Palmo Ashenberger sprejema cvetočo ciklamo.

Postružin in Melissi Bratina za napovedovanje, Lentiju Lenku in Adrijanu Butinarju za glasbo, Mathew in Andreju Bratini, Melissi, Aniti in Andreju Fistrič, Anni Tegelj ter Lojzetu Jeriču za petje, Michelle Kohek in Kari Fergeus za recitacijo. Hvala društvu sv. Eme za pripravo šopkov in pogostitve ter vsem, ki ste prinesle krožnik dobrot; Slovenskemu narodnemu svetu (SNS) za ček \$2000 društvu sv. Eme za novi štedilnik v kuhinji Baragovega doma, ki že kuha od 6. maja dalje. Najstarejša mama je bila ob praznovanju materinskega dne v

Adrijan Butinar

dvorani gospa Marija Barba, nato smo imenovali mamo Mimico Lapuh, ki vsako leto obiše svojo hčerko Lidijo v Sloveniji ter mamo Lidijo Bratina, dušo in srce Slomškove šole ter kulturnega programa za materinski dan in še ob mnogih drugih priložnostih ter Olgo Bogovič, predsednico društva sv. Eme, ki vsako tretjo nedeljo v mesecu skupaj s sodelavkami in sodelavci nahrani množico na družinskem kosilu v dvorani. Slikar Marjan Miklavc iz Sežane nam je ob tem dnevu poklonil razstavo akvarelov. Slikarja in njegovo delo je predstavil Ivo Leber. Draga Gelt nam je v nadaljevanju programa predstavila nastanek, organizacijo in poslanstvo Evropske zveze, Melissa Fistrič pa je z občutkom in talentom zapela evropsko himno Odo radosti.

praznik Svete Trojice, 6. junija, bomo imeli po deseti sveti maši Telovsko procesijo, kot je to že v navadi. Vsa slovenska društva in klubi iz Melbourne (Slovensko društvo Melbourne, Jadran, Planica in St. Albans) pripravijo svoj oltar, kjer se procesija ustavi. Vsem predsednikom, članom upravnih odborov in članom društev se zahvaljujemo za to vzorno in lepo sodelovanje. Praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi je v četrtek, 10. junija, toda na drugo nedeljo v mesecu je v Kew sveta maša samo ob 9. uri, zato bomo imeli procesijo že prvo nedeljo v juniju. V GEELONGU bo bogoslužje v nedeljo, 13. junija 2004, ob 11.30 dopoldne - izjemoma v dvorani slovenskega društva Ivan Cankar, Goldsworthy Road, Lovely Banks. Hrvaški verniki v Geelongu

ŠMARNICE imamo v maju ob nedeljah, torkih, petkih in sobotah. Sklep šmarnične pobožnosti bo na binškošni praznik, zadnjo nedeljo v maju, 30. maja, pri deseti sveti maši. Izpostavili bomo Najsvetejše in zapeli litanije Materi Božji v čast in nam v veselje – vse s prošnjo za nove duhovne poklice. V ponedeljek, 24. maja, je praznik Marije Pomagaj – večer pred praznikom pa je večer slovenskih verskih in narodnih izročil. Zadnji dan maja je binškošni ponedeljek - praznik Marijinega obiskanja.

PRVO NEDELJO V JUNIJU, na

Otroci Slomškove šole in člani folklorne skupine Iskra ter povezovalki programa Natalie Postružin in Melissa Bratina v spletnju prijaznega programa ob proslavljanju materinskega dne v Kew.

slovesno praznujejo svojega zavetnika sv. Antona Padovanskega in tja priromajo verniki tudi od drugod, zato so nas prosili za to uslugo, da bodo imeli oni to nedeljo sveto mašo v cerkvi svete Družine v Bell Parku že ob 11.30. Ob tem času jo imajo vsako nedeljo, razen na drugo nedeljo v mesecu

Melaney Lovegrove in Lenti Lenko.

je ob tej uri slovenska sveta maša, hrvaški verniki pa imajo mašo za nami ob 12.30 popoldne.

PRAZNIK SRCA JEZUSOVEGA je v petek, 18. junija – sveta maša bo ob 7.30 zvečer in praznik **SRCA MARIJINEGA** je v soboto, 19. junija – sveta maša bo ob 8.00 zjutraj.

Praznik rojstva Janeza Krstnika, 24. junija, je na severni polobli kres, ki preide v Sloveniji v praznovanje dneva državnosti. Ta praznik bo navzoč v našem praznovanju v nedeljo, 27. junija, pri in po deseti sveti maši.

V **MORWELLU** bo slovensko bogoslužje v nedeljo, 27. junija, ob 6.00 zvečer.

ŽEGNANJE V ČAST SVETIMA BRATOMA CIRILU IN METODU, našima zavetnikoma, bomo praznovali prvo nedeljo v juliju (njun praznik je 5. julija). Takrat bo med nami pevec Gianni Rijavec s svojimi prijatelji-glasbeniki iz mednarodne fundacije Beli golob. Tudi o tem lahko več preberete v teh Mislih. **NOVI ŠTEDILNIK** v kuhinji so že preizkusile gospodinje iz društva sv. Eme ter njihove sodelavke iz St. Albansa, ki so tretjo nedeljo v maju pripravile okusno kosilo. Društvo sv. Eme je poskrbelo in plačalo štedilnik (\$7000). Zahvaljujemo pa se za velik dar SNS (\$2000), vsem, ki ste darovali prispevek na materinski dan (\$420) ter Terezi in Francu Fekonja (\$200) in še vsem, ki ste obljubili pomagati pri tem nakupu. Še ostale dobrotnike bomo imenovali prihodnji mesec. Hvala!

KONZULARNE URE bodo v Kew v ponedeljek, 31. maja, od 9.30 do 12.30; v juniju pa tretjo nedeljo, 20. junija, od 11.00 do 14.00.

KRST: Jackson Anton **BOUWMAN**, rojen 26.04.2003 v Melbournu. Mati Sandra Mikuš, oče Mark Bouwman. Botra sta Bernardette in Michael Wachinger. Sv. Ciril in Metod, Kew, 24.04.2004.

Matthew Bratina z nonom Lojzetom Jeričem.

Alexander Peter **FEKONJA**, rojen 22.08.2003 v Melbournu. Mati

Daniela Bisicchia, oče Frank Fekonja. Botra sta Ivan in Ada Božin. Sv. Ciril in Metod, Kew, 25.04.2004. Lachlan Paul **DEBRINCAT**, rojen 24.09.2003, Carlton VIC. Mati Linda Štolfa, oče Paul Debrincat. Botra sta Eddie Štolfa in Lynette McCorquodale. Sv. Ciril in Metod, Kew, 16.05.2004.

Riley Mackenzie **BEDRAČ**, rojen 26.04.2004, Bundoora VIC. Mati Donna Smith, oče Stanko Bedrač. Botri so Kim in Hinko Bedrač ter Max in Sandy Smith. Sv. Ciril in Metod, Kew, 16.05.2004.

ODŠLI SO:

STANKO MERZEL je umrl na veliki petek, 09.04.2004, v bolnišnici v Frankstonu. Rojen je bil 22.11.1921 na Ptujju v družini enajstih otrok, Stanko je bil najstarejši. Bil je mobiliziran v nemško vojsko, zato je imel po vojni težave. Devet let je bil v zaporu (od 1945 do 1953). Leta 1953 se je v Mariboru poročil s Štefko Simunić iz Krapine. Leta 1957 je pobegnil v Nemčijo. Tam je delal kot vlakovodja mednarodnih vlakov. V zakonu so se rodile hčerke Boža, Branka, Marijana, Kristina in Katarina. Leta 1987 je prišel z ženo in hčerkami Božo, Branko in Marijano v Avstralijo. Kristina in Katarina sta ostali v Nemčiji. Pogrebna maša je bila v župnijski cerkvi sv. Andreja v Werribee 16. maja 2004 ter nato pogreb na pokopališče Werribee. Stanko poleg družine zapušča še sestre Drago in Štefko v Nemčiji ter brata Štefana z družino v Melbournu.

FRANC KOLENC je umrl v bolnišnici v Geelongu 20.04.2004. Rojen je bil 28.02.1938 v vasi Breg pri Polzeli. Leta 1962 se je poročil z Alenko Cvenk v

Polzeli. V Avstralijo je prišel decembra 1967 in po 18 mesecih je za njim prišla še žena s sinovoma Tomom in Zoranom (Zac, izg. Zek). Leta 1972 se je v Geelongu rodila hčerka Nataša. Franc je delal najprej kot soboslikar ter nato pri BHP do leta 1991. Potem se je začela bolezen. Bil je aktiven član slovenskega kluba Ivan Cankar ter trikratni predsednik kluba – tudi v letu 1995, ko je klub obhajal 40. obletnico delovanja. V Sloveniji zapušča brata Teodorja na Bregu pri Polzeli ter Dragota na Polzeli ter sestro Marico v Šeščih pri Preboldu. Pogrebno mašo je opravil župnik v cerkvi svete Družine v Bell Parku 22. aprila 2004. Pokopan je na Highton pokopališču v Geelongu v neposredni bližini groba Janeza Kolarja, ki je umrl pred enim letom. Za njim žalujejo žena Alenka, sinova Tom in Zac ter hčerka Nataša z družinami.

VERONIKA JURIČIČ rojena Ferjan, je umrla 14.09.2003 na svojem domu v Romsey VIC. Rojena je bila 08.02.1936 v Kranju. V Avstriji se je leta 1957 poročila z Vladom Juričičem iz Zagreba. V Avstralijo je prišla z ladjo Flaminia leta 1958 v Sydney, kjer je živela do leta 1986, ko se je vsa družina preselila v Melbourne. Leta 2000 je zbolela za Parkinsonovo boleznijo. Žaro s pepelom smo položili v grob na pokopališču Keilor na prvi petek v maju, 7. maja 2004, nedaleč stran od groba njene mame Frančiške Gramc, ki je umrla leta 1987. Za Veroniko žalujejo mož Vlado, sin Sean z ženo Andreo in otrokoma Mathew in Kate ter sestri – obe živita v Melbourne – Jožica Preložnik in Milena Barat z družinama.

Naj vsi naši pokojni počivajo v Božjem miru! Sožalje pa izrekamo vsem domačim in prijateljem.

p. Ciril

Baragova knjižnica Kew - Bazilijeva ustanova Baraga Library Kew - Basil's Foundation

Oddelek Baragove knjižnice, ki je skrbel za nabavo novih knjig in njih prodajo, je od leta 1956 do 1997 vodil pater Bazilij Valentine OFM. Po njegovem odhodu v večnost je takratni voditelj slovenskega misijona p. Metod Ogorevc OFM to delo zaupal meni. Oddelek, delo in vodstvo je bilo sprejeto pod streho Baragove knjižnice in v pogovoru s sedanjim voditeljem misijona p. Cirilom A. Božičem OFM smo oddelek poimenovali po pokojnem patru Baziliju: Baragova knjižnica - Bazilijeva ustanova – Baraga Library - Basil's Foundation. Knjižničarka Marija Oppelt Oppelli sem sprejela to novo delo kot prostovoljka, kakor sem že prej opravljala poslanstvo knjižničarke.

DELOVANJE ODDELKA: Nakup in prodaja knjig po vsej Avstraliji in po svetu, brez dobička. Prodajna cena knjige je enaka nakupni, dodamo le še poštnino. Posredujemo šolske učbenike za osnovni pouk in nadaljnje izobraževanje, knjige iz Slovenije in sveta ter gojimo še posebno skrb glede razširjanja knjig, ki so jih napisali ali izdali naši rojaki v Avstraliji.

Knjige smo že pošiljali po vsej Avstraliji, Evropi, Južni Ameriki, ZDA in Kanadi. Vedno prejemamo nove pošiljke knjig raznih založb iz Slovenije in sveta.

V reviji Misli – Thoughts, ki jo izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji in jo urejuje laična misijonarka Marija Anžič pod vodstvom glavnega urednika p. Cirila A. Božiča, objavljamo na notranjih straneh platnic revije ponudbo Glasbe iz Baragove knjižnice in pod rubriko Iz Baragove knjižnice sporočamo, katere knjige, zgoščenke – CD-je, avdio in video kasete imamo na prodaj. Vabimo vas, da se osebno oglasite v Baragovi knjižnici ali pišete na naš naslov:

Baraga Library – Basil's Foundation, PO Box 197, KEW VIC 3101.

Marija A. Oppelt Oppelli, knjižničarka

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

SLOVENCİ PRAVIMO, DA JE MESEC MAJ MARIJIN, ves posvečen nebeški in naši Materi, ko krasimo njene oltarje in pred njeno podobo prižigamo sveče. Dvakrat smo se s posebno ljubeznijo, hvaležnostjo in prošnjo izročili Njej. Čeravno je v soboto, prvega maja, na praznik svetega Jožefa, zavetnika delavcev in začetek šmarnične pobožnosti - bilo bolj deževno, se je v naši cerkvi zbralo kar lepo število rojakov - med sveto mašo smo se ji priporočili, da bi izprosila stanovitnost v veri in zvestobi svetinjam naših dedov.

Drugega maja pa je bila marijanska procesija.

Dopoldne je bilo deževno in smo bili v skrbeh, če bo deževalo tudi popoldne. Letošnja procesija je bila posebnost, saj so bili organizatorji mladi pod geslom:

»**Marija, Božji prijatelj in prerok**«. Nebo se je za nekaj časa zjasnilo in na zbirnem prostoru se nas je zbralo kar veliko, tudi naša skupnost je bila lepo zastopana. Ko se je razvila procesija, so mladi pred vsako desetko rožnega venca prebrali odlomek iz svetega pisma nove zaveze, nato je bila kratka duhovna misel in molitev rožnega venca v različnih jezikih. Procesijo so spremljale bandere, med njimi tudi slovenska s čudovito podobo Marije Pomagaj z Brezij. Po končanem rožnem vencu so v procesiji mladi prinesli Marijin kip v spremstvu bander in ob sakralnem ritmičnem plesu, ki so ga izvajali mladi. Nadškof je v homiliji poudaril mir, nato so sledile prošnje za vse potrebe, posvetitev nadškofije Mariji. Po končanem blagoslovu je iz vsake skupnosti po eden od mladih odšel na oder, kjer je bil oltar in Marijin kip in nadškof je vsakemu izročil na

Košara cvetja za mamo leta v Adelaidi, gospo Marijo Vuzem.

poseben papir napisan Magnifikat in molitev papeža Janeza Pavla II. - molitev ob svetovnem dnevu mladih, ki bo letos v Kolnu. Ob koncu se je nadškof zahvalil za številno udeležbo in je med drugim rekel: "Ko sem zjutraj gledal skozi okno svoje sobe, sem mislil, danes bomo romali v škornjih in z dežniki v roki. Pa je Bog uslišal našo molitev". Že med bogoslužjem so se zbirali temni oblaki in bili smo prepričani, da se bo vsak čas vlilo - pa se le ni. Ko smo odhajali k avtomobilom na parkirni prostor je začelo počasi padati.

Na drugo nedeljo v maju, ko obhajamo praznik naših mater, se je nekoliko več ljudi zbralo k sveti maši iz različnih razlogov. Vsak pa se je ta dan na poseben način spomnil svoje mame - živih in

še posebno tistih, ki so že v večnosti. Med mašno daritvijo smo molili za vse. Po maši pa je gospa Stanka Sintič pripravila kratek kulturni program. Mladi so vsak na svoj način opisali mamo, kako jo doživljajo in kaj jim pomeni. Davor Premrl Pavlin je zaigral mamicam na violo Mozartov Menoetto in požel velik aplavz. Po končanem programu smo počastili mater leta s košaro rdečih vrtnic. Letos smo se gospe Mariji Vuzem na simboličen način zahvalili za vse, kar z možem Jožetom naredita pri naši cerkvi. Vsa leta skrbita za lepoto, posebno nego gredic okoli cerkve in pa pred hišo. Marija že nekaj let skrbi, da ima gospod vse lepo zlikano in tudi cerkveno perilo odraža njeno skrb in ljubezen. Bog naj Vam, gospa Marija, povrne za vse, kar dobrega storite za slovenski misijon in za patre, ki pridejo v naše versko središče svete Družine!

Po končani slovesnosti v cerkvi smo se preselili v dvoranico, ki sta jo v soboto lepo pripravili Angela Dodič in Iva Kreševič s sodelavkami. Možje pa smo jih postregli s kosilom. Vsaka mati je dobila rdečo vrtnico in čokoladni bonbon.

Vsem, ki ste pomagali k lepemu materinskemu dnevu, iskreni Bog plačaj!

KRST:

William PAVLIČ, rojen 02.10.2003 v Adelaide SA. Mati Marinka Novak, oče Zdravko Pavlič. Botra sta Nada in Tim Barrett. Sveta Družina, West Hindmarsh SA, med nedeljsko sveto mašo, 16.05.2004. Čestitamo novokrščencu, staršem in botrom!

Našo skupnost je obiskala dekla smrt. V noči iz nedelje na ponedeljek, 26. aprila 2004, se je v domu za ostarele v 78. letu starosti srečal s svojim Stvarnikom **ROMAN ZRIM**. Rojen je bil 19. junija 1925 v Kuzmi v Prekmurju, v družini z osmimi otroki. Osnovno šolo je obiskoval v rojstnem kraju, kjer je pomagal na svojem domu na kmetiji. Že kot mlad fantiček je rad ministriral, saj je bila njegova družina globoko verna. Rad je tudi poskusil mašno vino, da je bil prepričan, da se ni pokvarilo. Štirinajst mesecev je bil v delavnem političnem zaporu na Pohorju in ko je bil izpuščen, je odšel v Mengeš, kjer se je zaposlil v opekarni. Tam je spoznal Marto in se 16. aprila 1952 z njo poročil. Življenje je bilo težko, posebno pod komunizmom, zato se je odločil za Avstrijo in leta 1958 za Avstralijo. Tu se je najprej naselil v Whyalli, kjer se je zaposlil v ladjedelnici. V zakonu se jima je rodilo pet otrok. Ko se je ladjedelnica

Marija Pomagaj povezuje slovenski narod v domovini in izseljenstvu.

zaprla, sta se leta 1988 preselila v Elizabeth, v Adelaido, zatem pa v Hunterfield Heights. V novem domu ni bil zadovoljen, hrepenel je po Elizabeth. Končno se je preselil v bolnišnico, nato pa v dom. Vedno pa si je želel domov k svojim. Rožni venec z mašo zadušnico smo obhajali 30. aprila v naši cerkvi, kamor je Roman z ženo Marto rad prihajal. Po maši smo ga pospremili na Centeniel Park, kjer je bil kremiran. Naj počiva v miru Božjem, skupaj svojimi starši in brati!

Ženi Marti in otrokom izrekamo naše sožalje!

p. Janez

Marija Vuzem, mati leta s košaro vrtnic in mladimi, ki so mamam pripravili program.

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Počastili smo mame na Slovenskem društvu Melbourne

Slovensko društvo Melbourne letos slavi zlati jubilej obstoja. Dom stoji na lepem zelenem gričku. Rada ga imam, zato vedno rečem: naš klub. Skozi vse leto se vrstijo prireditve in zabave v ta namen. Dela je veliko, ljudi pa malo, ki bi priskočili na pomoč, kot pred leti. Vedno pa je peščica ljudi, ki se trudi, da nam je vsem lepo. Tako je tudi letos materinski dan potekal v prelepem vzdušju. Matere smo imele vse prosto in še šopek rdeč povrhu.

Ob poldne se je dvorana napolnila do zadnjega kotička. Očetje so kuhali, imajo dobre žene, da so jih tako navadile, ker hrana je bila odlična. Hvala vam!

Ob prijetni melodiji in petju se je vse vrtelo - od Silvestra Boleta, ki ima preko 90 let, do najmlajšega.

Res toplo družinsko veselje. Mati ima posebno veliko vlogo v družini. Pravijo, kakršna mati, takšna družina. Tudi mi smo izbrali mater leta, požrtvovalno, delovno in z boleznijo obdano predsednico društva, gospo Mileno Brgoč. Čestitamo!

Šopek so še dobile gospa Vida Škrlj in gospa Marcela Bole, ki je bila vsa srečna, da je bila med nami. Recitirala je, kako mati preživlja dneve v domu upokoencev. Kaj pa mi, ali pogledamo svoje dneve, minute svojega življenja. Vsaka od teh minut bi morala imeti svoj smisel, morala bi nositi svoj smisel, morala bi nositi moč, ki človeka dviga.

Ob tem prazniku se spomnim tudi tistih, ki so obiskali grobove svojih mater.

Anica Smrdel, Melbourne VIC

Materinski dan v Verskem središču Merrylands

V veliko veselje nam je, da število učencev v Slomškovi šoli spet narašča. Okrog 25 učencev, večjih in manjših, lepo uspevajo pod skrbjo kar treh učiteljic: Danice Gerželj, Danice Šajn in Kristine Šuber, zraven pa pomaga še Carmen Fuderanan, ki jih uči glasbe in petja.

To se je še posebno videlo ob proslavi materinskega dne, ko so učenci Slomškove šole v cerkveni dvorani pokazali staršem, starim staršem in seveda posebno mamici, kaj so se naučili. Domiselni in originalni nastop otrok je očaral občinstvo, kakor vedno pa so največji aplavz poželi prav najmlajši, posebno z njihovimi sporočili mamici. Tako učiteljice kot otroci zares zaslužijo pohvalo.

V dvorani se je zbralo rekordno število obiskovalcev, ki so hkrati izkoristili priložnost, da so si še na zadnji dan razstave ogledali "Sadove slovenske dediščine", razstavo, ki je s slikami in pojasnili prikazala kolikor mogoče obsežno dosežke slovenske skupnosti v NSW na področjih šolstva, glasbe, kulture, literature, sredstev obveščanja (časopisi, radio in TV), pa tudi drame, folklore in tudi družabnosti na sploh. Večina teh podatkov je zbrana tudi v knjigi pod enakim naslovom, ki jo lahko še vedno dobite, če se obrnete na direktorico Zgodovinskih arhivov (HASA), Olgo Lah, ki je te podatke uredila v knjigo. **Martha Magajna**

Otroci Slomškove šole nastopajo.

Z lučkami okrašenim logom "Učimo vnuke slovensko pesem" smo pričeli sveto mašo. Ljudsko petje z organistom Lentijem je zadonelo po dvorani.

Po končani maši smo pričeli kulturni program z avstralsko in slovensko himno, ki sta jo zapeli Kristina in Wendy Cestnik. Program sta povezovali Janja Srkulj in Meta Lenarčič. Pozdravni nagovor je podal predsednik Planice Fred Toplak. Peter Mandelj, predsednik Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) je pozdravil vse prisotne in podal pomen in kratko zgodovino SSOV. Sledili so pozdravni govori uradnih gostov. Odpravnik poslov RS, gospod Bojan Bertonec, je odprl deveti slovenski festival in čestital slovenski skupnosti v Viktoriji. Petru Mandelju je izročil "Priznanje urada RS" za dolgoletno delo in organizacijo že 9. festivala ter vodstvo SSOV. Gospod Perera, namestnik premiera v Viktoriji gospoda Stevena Braksa, je v njegovem imenu čestital za zvesto gojenje in ohranjanje materine dote. Tudi naš dušni pastir pater Ciril je izrekel pozdrav in čestitke ter jih povezal v pesem Srečka Kosovela ob spominu stote obletnice njegovega rojstva. Ob koncu kulturnega programa je predsednik SSOV Peter Mandelj podelil priznanje dolgoletni učiteljici in kulturni delavki v slovenski skupnosti Luciji Srnc; priznanje je prejela tudi od Instituta za slovenski jezik ter v dar knjigo "Umetnost na Slovenskem", katero je podelila profesorica Saša Ceferin (na fotografiji desno skupaj z nastopajočimi).

Pri kulturnem programu so sodelovali tretja generacija, slovenski šoli Kew in Planica, folklorna skupina Iskra in odrasli.

Prisotni so bili predsedniki oziroma predstavniki slovenskih društev širom Avstralije: iz Albury-Wodonge, Adelaide, Canberre, Sydneya in Zlate obale, voditeljice radijskih programov: Elica Rizmal – SBS

Melbourne, Tanya Smrdel – SBS Sydney in Meta Lenarčič - 3ZZZ ter številni obiskovalci, ki so prišli od daleč s tremi avtobusi in seveda rojaki iz Melbournea in Geelonga. Po kulturnem programu smo se okrepčali, tako smo lahko občudovali razstavo ročnih del, slikarska dela naših umetnikov, izdelavo nakita in mozaika, akvarele slovenskih gradov, diapozitive Brkinov, ki so vzbujali spomine, saj so jih pripeljali iz domovine. Razstava orodja "Unior" in magnetične blazine, s katerimi je skušal Vinko Rizmal zdraviti obolele kosti.

Kulturni program in razstavo sta organizirala Štefan in Lucija Srnc.

Zvečer smo začeli koncert s Hrušiški fanti, lepo mlado pevko in muzikantom iz Slovenije, kateri so nas popeljali na plesišče do ranega jutra.

Drugi dan nas je zopet čakal dan presenečenj. Na dvorišču je vabila mobilna postaja radia SBS v organizaciji Elice Rizmal in Tanye Smrdel. Slišali smo lepe popevke, dovtype in govore.

Tudi na balinišču so se pomerili. Ženska trojka iz Planice in moška ekipa sta odnesli prvo nagrado. Za sklep dvodnevnega praznovanja so nas veselo zabavali ansambel Avstralskih pet, Hrušiški fanti in Pokaži kaj znaš (v pripravi Lidije Čušin). Pododbor SSOV se zahvaljuje vsem, ki ste pripomogli k uspehu 9. Slovenskega festivala. **Lucija Srnc**

Slovenski dosežki

Letošnji prvi maj 2004 zapisuje zgodovino našega slovenskega naroda z velikimi črkami. Ta dan so na domačih vrhovih planin plapolali kresovi in oznanjali ponosni zgodovinski dosežek, uresničile so se želje naših pradedov. Sloveniji so se po več kot tisočletju odprla vrata v svet. Iz oklepa sosedov smo globoko zadihali in stopili v vrste Evropske skupnosti narodov. Upajmo, da smo vsi s tem sprejeli na ramena odgovornost sožitja, delitve dobrega in slabega med sonarodi in sorojaki in sosedu tako doma v Evropi kot mi Slovenci v svetu, kar nas v tej multikulturni zemlji Avstralije že sooča desetletja in še...

Še vedno se spominjam besed mojega očeta, ki jih je izrekel ob mojem odhodu v Avstralijo: »Sedaj, ko greš od doma v svet, ne pozabi nikoli, da ti v prsih bije slovensko srce.« In, če pomislim, da je bil on rojen pod Avstroogrsko, odraščal, se vojskoval in vasoval pod Italijo in umrl le nekaj mesecev pred slovensko osamosvojitvijo kot Jugoslovan, kljub temu, da se od groba do rojstva ni preselil iz kraškega ozemlja. Kakšna ironija življenja.

Zadovoljni pa smo lahko mi, da ima ta dobra rdeča zemlja tako veliko naročje in široka obzorja ter njeno duševno mišljenje sorazmerno preudarno urejeno...

Prišli smo in še prihajajo različni narodi iz različnih razlogov, kultur, jezikovnih razlik in verskih mišljenj. Iskali smo zavetje in brez razumevanja besed stopali v delovne vrste domačinov...

V petdesetih in več ali manj letih in po prehodu dolgih, dostikrat vijugastih stez življenja smo našli prijatelje, sopotnike, gradili lastne in skupne domove... Izpolnjene želje po družabnosti so nam dolga leta nudile prijetno sožitje in takrat našim majhnim potomcem razvedrilo.

Sedaj pa kam, kam?

Naše mladostne sanje niso preskrbele za sedanost, življenjske nuje nas samih, še manj pa za današnjo drugačnost udejstvovanja potomcev... Darežljivost mladostne mošnje (denarnice) in fizična sila ustvarjanja takrat, na žalost, ni bila mišljena kaj in kam v letu 2000? Prepričana sem, da je 50 let učenja iz knjige življenja obogatelo vse nas in v tej široko misleči zemlji smo lahko ohranili našo slovensko dediščino in s tem na žalost tudi slovensko ozkost... Skrajni čas je, da razširimo

pogled in odpremo svoja srca sebi v korist in zadovoljstvo. Kar smo viharno in željno ustvarjali, bo nekoč propadlo, če ne stopimo v današnji svet z današnjo sodobno miselnostjo. Danes moramo predati doto multimilijonske slovenske imovine tukaj v Avstraliji našim potomcem in njihovim željam ter nujam sedanjega časa... Mi smo s svojo prirojeno ozkostjo predolgo pri volanu...

Starost in bolezen sta iz naše srede ugrabili preveliko število dobrih bratov in sestra, ki svojega deleža mladostne ustvarjalne investicije sploh niso utegnili zaužiti... Tako bo tudi z nami... Žalostno je gledati utrjene obraze naših nekoč življenja polnih sopotnikov, ki se trudijo, da ohranjajo velike slovenske zgradbe pred razpadanjem. Vzdrževanje teh nepremičnin je vedno težje in dražje. »Zakaj ta muka?« se vprašamo.

Naši potomci sedaj, ne po naši smrti, potrebujejo del te dote za izpopolnjevanje idej in želja sedanosti... Mi sami pa bomo ponovno zaživel ob doživetju, da so naše sadike pognale v nadaljevanju zgodovine v jutrišnji dan, če danes sestavimo socialno varstveno ogrodje za našo starostno nujo. Naše bodoče dni bi lahko preživeli doma ali v družbi, v počitniških naseljih z vsemi pripomočki in razvedrilnimi programi ter 24 – urno varnostjo in samo korak stran od prijateljev. Tako bivanje je brezskrbno, saj nam pritisk na gumb nudi takojšnjo pomoč in okolje je vedno v oskrbi... Želja po nakupovanju, balinanju ali plavanju je pred vrati hišice, katere lastnik si ti ali jaz, dokler ni prodano v korist tvojim ali mojim naslednikom.

Čas ponovnega zaživetja je že zakasnel; naša slovenska društva potrebujejo počitek, opravila so svoje delo v tedanjih časih naše nuje, kot npr. Slovenski narodni svet ob osamosvojitvi Slovenije.

Kot je naša rojstna domovina s tem letom zabeležila datum zgodovinskih sanj naših pradedov in nas samih, si lahko naša slovenska družina v Avstraliji sleče plašč posamezne ozkosti in skupno odloči čimprej predajo dediščine in oskrbo nas upokojevcev, ki z državnimi dodatki in sadovi našega dela lahko zaživijo ponovno v socialno varstvenem okolju.

Helena Leber, Melbourne VIC

Zaplula je barčica moja, ... zaplula TOSCANA

Pred časom se je zbrala skupina rojakov, ki je obujala spomine na prihod v Avstralijo pred petdesetimi leti z ladjo Toscano. Pridružili so se še drugi in skupno so proslavili to visoko obletnico svojega doživetja.

Ta proslavitev je po vsej verjetnosti obudila spomine marsikateremu na njegov prihod v Avstralijo na en ali drugi način; ne glede kdaj ali kako je prišel. Vsak ima svojo zgodbo.

Tako so se predramili tudi moji spomini na tisti mrzel dan, 16. junija 1959, pred 45. leti, ko je po moji vednosti Toscana zanjč zaplula v Port Melbourne in odložila del svojih potnikov, drugi so nadaljevali pot v Sydney. Pot je trajala 40 dni iz Trsta do Melbournea. Toscana je bila ena najpočasnejših potniških ladij v tistem času.

Pred kratkim mi je uspelo dobiti nekaj zanimivih podatkov o tej zadnji poti pred njeno 'upokojitvijo', saj je Toscana v primerjavi z drugimi večjimi ladjami imela mesto le za kakih 800 potnikov.

Takrat nas je bilo 807 potnikov: 405 moških, 261 žensk, 141 otrok izpod 13 let starosti (med njimi 11 dojenčkov). Po narodnostih smo bili Jugoslovani, Poljaki, Madžari, Avstrijci, Italijani in Romuni. Slovencev je bilo zelo malo. Večina potnikov se je vkrcala na ladjo v Trstu, nekaj v Messini. Največ jih je potovalo za Melbourne in sicer 617, za Sydney 177, potem pa še naprej za Queensland 8 oseb, Tasmanijo 3 in Novo Zelandijo 2 osebi.

Potovanja kot takega se slabo spominjam, vem le to, da sem spala v "dvorani", kjer je spalo menda kakih sto žensk. Tudi družinam ni vsem uspelo imeti skupne kabine. Pot je bila neskončno dolga, posebno zato, ker sem potovala sama, in to še kot otrok, za svojimi starši ki so me čakali v Avstraliji, pravzaprav v Wangaratti. V začetku je bilo vse lepo in prijetno, svobodna kot ptica!! Nato me je začela obdajati žalost po ljudeh, ki sem jih zapustila v Sloveniji, še malo nisem slutila dejstva, kam v resnici grem in kako domotožje po prleških gričih bom še doživljala, pa da sem se že dobro zavedala, da je življenje v daljni Avstraliji zvenelo veliko lepše in svobodnejše.

Zaradi stavke mornarjev so nas na hitro odložili en dan prej, kot je to bilo predvideno, ne glede na to, kako se bomo potem znašli v pristanišču. Ostala sem sama – ne vedoč, kdaj pridejo po mene starši,

če sploh vedo o ranem izkrcanju z ladje. Sicer je bil dogovor med mojimi starši in patrom Bazilijem, da me on na ladji najde. Zaradi stavke je bilo vse zmedeno, samo da se nas čim prej reši posadka. Sicer sem p. Bazilija na ladji videla, ob njem stala in ga poslušala, le da o dogovoru nisem ničesar znala in se tako odmaknila, tudi klicu po zvočniku nisem sledila.

Znašla sem se na avstralskih tleh v strahu, kam sedaj? Poiskala sem si zavetje pri vhodu v pristanišče za nekim kupom 'odpadkov' in nemilo čakala, če le slučajno kje zagledam starše. Naenkrat zagledam mamo, skočim k njej, ona me gleda, ter končno tudi spozna. Tudi ona je že mene zaskrbljeno iskala.

Spominjam se, da sem pri sebi imela naslov staršev in če njih ne bi bilo, bi pokazala naslov taksistu in ga prosila na nek način v zelo mučni angleščini, da me odpelje v Wangaratto, tedaj nad tri ure vožnje oddaljeni kraj. Po vsej verjetnosti bi moja želja taksist odklonil in me predal policiji, ne pa peljal tako daleč.

Srečanje s starši in sestro je bilo prijetno, vendar so mami oči padle nemudoma na moje nove čevlje. Postalo jo je sram, ker so bili iz svinjske kože, doma izdelani. Pred odhodom proti Wangaratti sem morala takoj v trgovino, da mi kupijo 'poštene' čevlje. Nisem razumela, čemu taka sramota zaradi mojih novih čevljev, katere sem tako zvesto čuvala, kot po naročilu mojih starih staršev, da bi ti bili čim bolj obvarovani, ko sem se spet srečala s starši po dolgi ločitvi. Danes se temu dogodku brhko smejimo, še posebno, ko to pripovedujem svojim otrokom in sedaj že svojem šestletnemu vnuku.

Vsem tistim, kateri ste pripotovali morda istočasno kot jaz, poznam le eno osebo, vse lepo ob 45. obletnici prihoda v Avstralijo.

Anica Markič, Melbourne VIC

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

VELIKA SLOVENSKA TURNEJA Z NASLOVOM »GIANNI - ZGODBA O MIRU IN LJUBEZNI«

Ob izidu novega CD-ja in kasete z naslovom GIANNI se je Gianni Rijavec vrnil na koncertne odre. **Začela se je velika slovenska turneja**, na kateri Gianni v živo predstavlja novo ploščo in stare uspešnice (Soča, Veter nesi ji pozdrav.....). Naslov turneje je GIANNI-ZGODBA O MIRU IN LJUBEZNI. Prvi koncert in s tem začetek velike turneje je bil v petek, 9. maja 2003, v veliki dvorani kulturnega doma v Novi Gorici. Veliko je dogodkov, ki so zaznamovali Giannijevo življenje v zadnjih nekaj letih. Številne turneje po vsem svetu: Avstralija, Kanada, ZDA, Evropa. Veliko festivalov doma in v tujini. Velikega pomena pa je seveda **mednarodni mirovniški projekt**, ki se je začel leta 1999 na mednarodnem glasbenem festivalu FORTE 99 v Sarajevu - **Beli golob**, ki utira pot slovenski zabavni glasbi v tujino in »trosi« prepotreben mir po svetu. Gianni je skupaj s somišljeniki ustanovil mednarodno fundacijo »Beli golob«, katere osnovni namen je širjenje ideje o miru v svetu. **Osebn sprejem Giannija pri papežu Janezu Pavlu II. v Vatikanu** je izrednega pomena za glasbenika, projekt in državo Slovenijo.

Zakaj »Zgodba o miru in ljubezni«? Gianni od nekdaj poje o ljubezni, večina njegovih skladb ima ljubezensko tematiko. Njegove pesmi so različne zgodbe o različnih ljubeznih. Zgodbo o miru pa piše mirovniški let Belega goloba. Vse skupaj je združeno v eni osebi - Gianni.

Na novem CD-ju in kaseti je deset skladb - sedem novih, dve priredbi starih uspešnic (Lep pozdrav, Ciao Mateja in Hči ravnatelja) in pesem Tota Cutugna Insieme - Gianni je napisal novo besedilo in pesmi je sedaj naslov Združena Evropa. Prišlo je do dogovora med Cutugnom in Giannijem: Toto poje v Band Aidu Belega globa, Gianni pa je dal na ploščo Cutugново skladbo. Aktualno besedilo ob vstopu Slovenije v EU.

Koncerti potekajo v živo, Gianni ima namreč novo spremljevalno skupino z imeno Dolce vita, ki jo sestavljajo prekaljeni glasbeniki. Sestavni del scene na odru je seveda klavir - nepogrešljiv Giannijev inštrument. Turneja bo predvidoma trajala do konca leta s koncertoma v Mariboru in Ljubljani. Gost na prvem koncertu v Novi Gorici je bil Giannijev bratranec Vladimir Čadež, s katerim sta zapela znane duete: drugouvrščeno skladbo iz EME '98 Pusti času čas in Ranjeno srce iz Melodij morja in sonca.

Drugi koncert na turneji je bil v Bovcu. Koncert se je zgodil v tamkajšnjem kulturnem domu in sicer 15. avgusta 2003. Posebnost koncerta je tudi videoprodukcija na velikem platnu. Povezuje ga videoprojekcija - različne zgodbe o miru in ljubezni v besedi in sliki, je pravzaprav nekakšen glasbeni film. Pred kratkim je imel velik koncert v Filharmoniji v Ljubljani, kjer sta bila prisotna tudi g. Milan Kučan in g. Lojze Peterle. Let Belega goloba naj bi se nadaljeval v tujini. Sledila naj bi namreč turneja - gostovanja med našimi izseljenci po svetu. **Namen je »Zgodbo o miru in ljubezni« in s tem Belega goloba predstaviti našim ljudem tudi v Avstraliji.**

Gianni Rijavec je pisal g. Cvetku Faležu in mu predstavil koncert:

Bilo bi enkratno, če bi lahko zgodbo in prekrasen koncert predstavil našim ljudem. Naj na kratko razložim, kako sem si vse skupaj zamislil - kako naj bi posamezen nastop izgledal.

1. Najprej bi imel predstavitev projekta Beli golob in mednarodne fundacije Beli golob – kratko predavanje okrog 30 minut.
2. Sledil bi koncert z video produkcijo » Gianni- zgodba o miru in ljubezni«
3. Po koncertu normalno igranje za ples - tako kot smo to naredili z Big benom.

Med predavanjem, koncertom in igranjem za ples bi prodajali različne izdelke, ki so vezani na Belega goloba (knjiga, obeski, značke, ovratnice.....). Dobiček od prodaje bi šel v mednarodno fundacijo Beli golob.

Vstopnina bi bil honorar za nas nastopajoče (ansambel + jaz).

Več o projektu in fundaciji najdete na spletni strani www.toast2peace.com ali www.white-dove.org

Lep pozdrav in vse dobro, Gianni Rijavec.

Gianni prihaja v Sydney 17. junija, v Adelaidi bo 26. in 27. junija ter prve dni julija v Melbournu.

KLUB PANTHERS, ST JOHNS PARK-TRIGLAV

Piše Martha Magajna

ANZAC DAN

V Klubu Triglav Panthers obstaja že dolgoletna tradicija, da se na Anzac dan položi cvetje pred kipom Ivana Cankarja v spomin na vse padle v vojnah vseh narodov.

Na dvorišču Kluba Triglav Panthers se je ob sončnem zahodu na Anzac dan zbralo lepo število ljudi. Pevke zbora »Južna zvezda« so zapele obe himni, nato pa je dolgoletni avstralski prijatelj kluba, Ken Chapman, izrekel besede prelepe pesmi, posvečene padlim: »Ne bodo se postarali, kot se bomo mi postarali, starost jih ne bo bremenila, leta jih ne bodo težila. Zjutraj, ob sončnem vzhodu in zvečer, ko bo sonce zahajalo, se bomo spominjali nanje. Ne pozabimo jih!« Mladi avstralski Slovenec Daniel Šuber, oblečen v kadetsko uniformo, je položil venec pred spomenikom ob spoštljivi tišini in njegova mati Kristina si je obrisala solzo ponosa v tihi želji, da bi zavladal mir na svetu in da Danielu in vsem njegovim vrstnikom nikoli ne bi bilo treba v krvavo vojno.

Svečanost Anzac dneva pred Cankarjevim spomenikom. Na fotografiji: Ken Chapman, Peter Krobe, Daniel Šuber in pevke »Južne Zvezde«: Stojita Danica Gerželj in Danica Šajn, Carmen Funderanan in Perina Keen.

Med balinarji, ki so se pred svečanostjo že ves dan borili za pokal Anzac dneva, so bili zmagovalci: Dora Hrvatini, Toni Fabjančič in Lojze Magajna.

OBISK HRUŠIŠKIH FANTOV

Slovenci pogosto pokažejo manj navdušenja, kadar pride ista skupina iz domovine na ponovni obisk. Tako je bilo tudi z obiskom Hrušiških fantov. Dvorane so bile ob prvem obisku nabito polne, sedaj pa so bile le polne. Zato pa so jih vsi, ki so prišli na koncerte, toliko bolj cenili. Razprodane so bile tudi njihove kasete, čeprav na žalost od zadnjega obiska niso utegnili posneti nič novega.

Avstralski Slovenci so bili v preteklem pol stoletja obiskov iz Slovenije pogosto razočarani. V zgodnjih letih ni bilo težko najti privatnega prenočišča in oskrbe za nastopajoče. Ljudje so jim dali najboljše stanovanje, kar so ga premogli, jih hranili in prevažali in skrbeli zanje, kot bi bili sorodniki na obisku.

Vse prepogosto so morali doživeti, da so obiskovalci po daljšem bivanju v Avstraliji odšli domov in se niso niti potrudili, da bi poslali gostiteljem kartico s pozdravi ali kratko besedico »hvala«. Ni čudno, da je bilo vedno težje dobiti privatna bivanja za pevce, ansamble in druge. No, s Hrušiški fanti to ni bilo težko. Res, prihaja veliko avstralskih Slovencev iz Hrušice in okoliških vasi, pa tudi fantje sami so tako prijazni in ljubezni, da so jih njihovi znanci, prijatelji in sorodniki prav radi sprejeli v svoje hiše, za njihovega vodjo Danijela Ceka pa bi se skoraj potolkli.

Posebno posrečen dodatek skupini pa sta bila muzikanta - Duo Frank. Tradicionalna slovenska godca v najlepšem

smislu slovenske tradicije. Ni bilo pesmi, ki je ne bi znala zaigrati, neoutrudno sta igrala in ustvarila pravo domače vzdušje, ko pa so se jima z živahno pesmijo pridružili še nekateri Hrušiški fanti, je nastala prava domača veselica, v kateri so pritegnili vse navzoče v živo sodelovanje, prav tako, kot se tako radi spominjamo na veselice naših mladih let v domovini. Nešteto ljudi je vpraševalo, če se da dobiti posnetke Dua Frank, po možnosti skupaj s Hrušiškiimi fanti. Škoda, da takih posnetkov niso napravili, saj bi take kasete prav gotovo bile v trenutku razprodane. Zelo zanimive so bile serije fotografij iz različnih delov Primorske, ki nam jih je predstavil Slavko Gerželj. Večina fotografij niso bili samo posnetki krajev, bile so prave umetnine z občutkom za lepoto in slikovitost naših krajev in vzbujale so domotožje v srcih opazovalcev. Takih obiskov bomo vedno veseli.

Slovo od Hrušiških fantov v klubu Panthers - Triglav. Predsednik kluba Peter Krobe s Slavkom Gerželjem in sliko, ki jo je v imenu Brkincev za klub sprejel Andrej Barič.

POVPREČEN TEDEN V KLUBU:

Vsak ponedeljek: TAI -CHI za arthritis od 10. do 11. ure.
 - torek: BINGO (10.30 do 12.30)
 - sreda: BALINANJE od 12.30 do 5. ure popoldne
 - četrtek: BINGO (10.30 do 12.30)
 - petek: MANAGERJEVA LOTERIJA od 7. ure zvečer dalje (izžrebano 35 paketov mesa in zelenjave).
 Ob 10. uri zvečer ŽREBANJE ČLANA (\$300 žrebano, dokler se ne najde dobitnik med prisotnimi).
 - sobota: Ob 7. uri zvečer žrebanje srečnega člana (\$1000, če izžrebani ni prisoten, drugo žrebanje ob 8. uri zvečer za \$200 več, če ni srečnega dobitnika žrebanje ob 9. uri zvečer še za \$ 200 več). Ob 8. uri zvečer TRIVIA NIGHT. Tekmovanje v znanju trivialnih podatkov, lepe nagrade.
 - nedelja: Ob 5. uri popoldne DIREKTORJEVO ŽREBANJE (30 nagrad, paketi mesa, zelenjave in kuponi za restavracijo).
VSAKO DRUGO NEDELJO: BALINARSKO TEKMOVANJE
TRETJA NEDELJA V MESECU: REDNA MESEČNA ZABAVA S SLOVENSKO MUZIKO IN PLESOM.
 Vsako sredo in četrtek: KOSILA IN VEČERJE: KUPI ENO (\$12-00 ALI VEČ) IN DOBIŠ DVE (eno zastonj)!
 Vsako nedeljo: KOSILO od 11.30 do 4.00 popoldne.
 KUPI ENO, DOBIŠ DVE (eno zastonj).

Anna Tegelj je zapela mamicam v dvorani verskega in kulturnega središča v Kew.

MATI ONEMOGLA v domu počitka sedi, premišljuje vse pretečene dni. Prijaznega pogleda in besede želi, a resnično ljubečega se težko dobi.

Samo, kar je dobrega storila, v tolažbo ji je. Vse slabote grizejo srce.

Dobro delaj, v tolažbo ti bo, nič strahu, kdaj te pokliče Vsemogočni v nebo.

Marcela Bole, 2. maja 2004

ZAHVALE

Vsem prijateljem in znancem, ki ste moža, očeta in dedka ROMANA ZRIMA obiskovali po bolnišnicah in zadnje leto v domu onemoglih, še posebno patru Janezu za tako lep pogrebni obred, molitve in tolažilne besede se pristrčno zahvaljujemo. Vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, pevcem, ženam v kuhinji pri pripravi jedil in peciva pri pogrebščini, možem za barom in vsem, ki ste darovali namesto rož za Heart Foundation, iskrena hvala.

Zahvaljujemo se tudi za pisna sožalja in cvetje. Preveč je imen, zato naj vam vsem dobri Bog povrne. Pokojni Roman pa naj počiva v miru Božjem. Molimo zanj. Gotovo se še veliko rojakov spominja mežnarja v taborišču Asten v Avstriji, ki je skrbel za cerkev in včasih v sili tudi gospoda Kolednika nadomestil.

***Hvaležna žena Marta Zrim
in otroci z družinami.***

Vsem družinam in prijateljem se zahvaljujem za pomoč in sočutje ob izgubi predrage mame MARIJE ČELIGOJ. Hvala za sožalna pisma, cvetje in udeležbo na pogrebu. Posebna hvala Ivanki Žele, ko je ob zadnjih urah mamine smrti stala ob strani, molila in me tolažila. Hvala tudi mojim sorodnicam iz Melbourne, da so mamo spremile na njeni zadnji poti.

Marta Tomšič z družino.

Zahvaljujem se vsem rojakom, ki so obiskovali moža TONETA MUHA v bolnišnici in doma, molitveni skupini, Mariji in pevskemu zboru ter patroma Valerijanu in Filipu za opravljen pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali cvetje in molili za njegov pokoj. Lepa hvala tudi kuharicam za dobro postrežbo v dvorani po pogrebu. Naj vam Bog vsem poplača!

Žalujoča Romana Muha in otroci z družinami.

ureja Andrew Bratina

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo! This year, Easter meant more to me than ever. With Mel Gibson's new film in the cinemas, me along with some close friends saw it – quietly anticipating the story's effect on each one of us.

The Passion of The Christ

I have known since I was young that we celebrate this period – Easter - because of Jesus Christ's glorious act of rising from the dead. Never before had I really closely contemplated however, that he died in a huge amount of pain and for such a selfless, giving reason.

I had the great privilege of being able to see Mel Gibson's latest (and might I say greatest?) masterpiece – The Passion of The Christ. I myself must admit that the movie was filled with so much emotion, even the hardest of hearts would be moved by it.

The movie, upon beginning surprised me in two ways. Firstly it skipped all of Jesus' life and began in the garden on the Mount of Olives where we saw him praying to His Father, before his arrest. Secondly the movie was in Hebrew – with

sections of Latin.

Both initially annoyed me at first – but as the story unfolded I became particularly accustomed to hearing dialogue in the original language – Hebrew.

The movie was so powerful, partly because of the prolonged scenes of suffering. The scene where Jesus is beaten seems to go on for such along time – by the end you begin to feel the wounds he has sustained as you watch him being dragged away, leaving a pool of blood at the pillar.

All the way up to His death on the Cross – is one emotional roller coaster. It gets more intense every step we watch Him take. The end is shown quickly, but enough time is given to show that He has risen – Alleluia to that!

If you haven't had the chance to watch it yet, please do! Even the un-religious person would enjoy a film – which has as much action as "Brave-heart" and "Gladiator" but promotes a story that is far more relevant to each one of us.

If you have any questions about anything I can help you with or an idea for a feature article... contact me on the email.

The Editor.

misli_corner@hotmail.com

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertonec

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

**Rojakom
v Sydneyu se toplo
priporočam!**

**220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel. (02) 9747 4028**

**Slovcem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje**

**LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L**

**10 Bancell street
Cambellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046**

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!